

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[પુસ્તક ૬૮ મું]

[અંક ૫ એ]

ફાગણ

બ. સ. ૧૯૫૨

૨૫ મી ફેબ્રુઆરી

વીર સં. ૨૪૭૮

વિ. સં. ૨૦૦૮

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને યોરજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૮ શ્રી
અંક ૫ મો

ફાગણ

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧. મહાદેવી-મોહવિલસિત ... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યકર્તા") ૮૩
૨. અયોગવ્યવચ્છેદદ્વાત્રિશિકા : પદ્યાનુવાદ-સમાવાય (૫) શ્રી દુરન્ધરવિજયજી ગણિ) ૮૬
૩. માંછીનો નિયમ ! ... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌક્સી) ૮૮
૪. મહાપાશ્વ્યાય ધર્મસાગરજી ગણિની જીવનરેખા : ૩ (શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા M. A.) ૯૪
૫. પ્રભુસેવાની પ્રથમ-ભૂમિકા ... (ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા) ૯૭
૬. યોગિરાજ આનંદજી ... (શ્રી રાજપાલ મગનલાલ વહોરા) ૧૦૦
૭. વણિકની ચોરાશી જાતિઓ ... (સંપા. ભોજક મોહનલાલ ચિરધર) ૧૦૨
૮. પ્રતિક્રમણપ્રબોધ તથા કર્મયોગ :: એક અવલોકન (શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી) ૧૦૩
૯. પુસ્તકોની પહોંચ ... ૧૦૬

-: સભા સમાચાર :-

આ સભાના પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી પચાસેતર વર્ષ પૂરાં કરી છોતેરમા વર્ષમાં માહ વદિ ૧૩ શનિવારના રોજ પ્રવેશ કરતા હોઈ તેમને શુભેચ્છા દર્શાવવા એક મેળાવડો શ્રી દાદાસાહેબ જૈન બોર્ડીંગમાં યોજવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે તેમની સમાજ પ્રત્યેની સેવાનો ઉદ્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો અને સમાજને ઉપયોગી તંદુરસ્ત જીવન ગુજારે એવી શુભેચ્છા દર્શાવવામાં આવી હતી.

ખેતકારક અવસાન

આપણી સભાના કારકુન છબીલદાસ દુર્લભદાસ ગત મહા શુદ્ધ ૧૦ ને મંગળવારના રોજ બત્રીસ વર્ષની વયે ટૂંક બીમારીમાં અચાનક હાર્ટ-ફેઇલના હુમલાથી સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. અમો સ્વર્ગસ્થતા આત્માની શાન્તિ ઇચ્છીએ છીએ.

પુસ્તક ૧૮ મું.
અંક. ૫ મો

: ફાગણ :

વીર સં. ૨૪૭૮
વિ. સં. ૨૦૦૮

મરુદેવી-મોહવિલસિત ।

(કવિ-સાહિત્યચન્દ્ર બાલચંદ હિરાચંદ, માલેગાંવ)

બોલો કોઈ બતલાવોજી કૃપમ કહાં હૈ મેરા જીવન ?

જંગલ મેં વહ ફિરતા હોગા

મૃષ્ટત્વા સે પીડિત હોગા

અન્ન વસ્ત્ર જલ ઉસે કહાં સે કૌન ખિલાયે સુંદર ભોજન ?

બોલો કોઈ બતલાવોજી કૃપમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૧ ॥

ગમીં સરદી પીડા હોંગી

નિદ્રા કૈસે કહાં મિલેંગી ?

મેં હું માતા દુખિની ઉસકી દુઃખોં કી મૈં હો ગઈ ભાજન

બોલો કોઈ બતલાવોજી કૃપમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૨ ॥

વસ્ત્ર ઉસે કોઈ મિલે કહાં સે ?

સોના ઉસકો નિત્ય ધરા સે

કદો કોઈ સંદેશ કૃપમ કા મેરા બનકર થંધુ સાજન

બોલો કોઈ બતલાવોજી કૃપમ કહાં હૈ મેરા જીવન ? ॥ ૩ ॥

पूछूँ मैं सब नदी गिरि से
 वृक्ष-जालियों से सय तण से
 हँसते जाते नहि बतलाते पागलपन कहते हैं सय जन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ४ ॥
 पुष्परूप से हँसती बेली
 शाखा करसे करती केली
 रोते रोते सूखे आँखु माता नहि मुज को कोई भोजन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ५ ॥
 दिनकर ! कह दो कहां ऋषभ है ?
 पृथ्वी कण कण तुम्हें ज्ञात है
 किरण फँक तुम चले मार्ग से नहि बोलोंगे क्या तुम राजन् !
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ६ ॥
 निशादीप ! तू शीतल करसे
 शांति ऋषभकुं करे दूरसे
 जरूर तुझको ज्ञात हि होगा मेरा शिशु जो है चंद्रानन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ७ ॥
 अगनित हो तुम तारे नभमें
 चमक रहे हो हँसते मनमें
 बतलाओ तुममें से कोई बालक मेरा नरपंचानन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ८ ॥
 मरुदेवी है शोकविह्वला
 पुत्रविरह से दुःख संकुला
 रोते रोते नयन पटल ही आय गये नेत्रों के गंजन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ९ ॥
 भरत तनुज श्री ऋषभदेव के
 वंदन आये माताजी के
 पूछे माता भरत पौत्र से पता कोई पाया क्या साजन ?
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १० ॥
 भरत कहे क्या सुत से मिलना ?
 वैभव उनका स्वयं निरखना ?
 आओ दर्शन करने उनका इंद्र स्वयं करते हैं वंदन
 बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ ११ ॥
 गज अंबारी करी सयारी
 नानीजी पड़ भक्ति घारी

मरुदेवीजी बैठे गज पर निज सुतके दिलसे करे दर्शन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १२ ॥

समवसरण के निकट सामने

दुंदुभि नाद सुने माताने

देवी देवन के कोलाहल कर्णविवर के करते रंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १३ ॥

माता पूछे भरत पौत्र से

किस का वैभव सुना कर्ण से

पिता ऋषभ जिनराज विराजे तीन भुवन के पूजित राजन्
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १४ ॥

रोते रोते दिन कई बीते

दुखिनी भई मैं जीवन खोते

मेरा कोई स्मरण न उसको नवल जगत का ऐसा गुंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १५ ॥

देखूं मैं नयनों से वैभव

अंध भई मैं कैसे संभव ?

सब देवन का देव ऋषभमम साधु-हृदय का मंत्र हि गुंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १६ ॥

आनंदाधू चले वेग से

पटल गले सब दिव्य नयन से

दर्शन साक्षात् परब्रह्म का आत्मविकासक जिन नयनांजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १७ ॥

कौन ऋषभ मरुमात कोन है ?

भास भ्रमात्मक जगत भ्रांति है

निज निज कर्म विवश जीवन सब कर्मधर्म का जग है भाजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १८ ॥

कर्म गले मरुमाताजी के

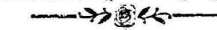
प्रगट उजाला दिव्य आत्म से

लोकालोकप्रकाशक केवलज्ञान भया भास्करसम अनुपम
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ १९ ॥

शीघ्र गति दिव्यांबर गाजे

मुक्तिपुरी मरुदेवी विराजे

मरुदेवी मन विलसित गाते 'बालेन्दु' आत्मा का रंजन
बोलो कोई बतलावोजी ऋषभ कहां है मेरा जीवन ? ॥ २० ॥

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્યનિર્મિતા—
અયોગવ્યવચ્છેદદ્વાત્રિશિકા ।
 [પદ્યાનુવાદ-સભાવાર્થ]

અનુવાદક—પં.ન્યાસશ્રી ધુરન્ધરવિજયજી ગણિ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૬ થી ૭૩)

દેહાદ્યયોગેન સદાશિવત્વં, શરીરયોગાદુપદેશકમ્ ।

પરસ્પરસ્પર્ધિં કથં ઘટેત, પરોપક્લેષેષ્વધિદેવતેષુ ॥ ૧૭ ॥

દેહાદિ હોય નહિં તોજ અનંત શર્મ,

જિહ્વાદિ દેહથી ઘટે ઉપદેશ કર્મ;

એવો પરસ્પર વિરોધ જિહ્વાં વસે છે,

એ કેમ સંગત બને પરદેવમાં બે ॥ ૧૭ ॥

સદાશિવપણું શરીર વગેરે ન હોય તો ઘટે અને ઉપદેશનું કાર્ય શરીર હોય તો બને. આમ અરસપરસ વિરોધી વાત અન્યોએ માનેલા દેવોમાં કેમ સંગતે ? ૧૭.

પ્રાગેવ દેવાંતરસંશ્રિતાનિ, રાગાદિરૂપાણ્યવમાન્તરાણિ ।

ન મોહજન્યાં કરુણામપીશ ! સમાધિમાધ્યસ્થયુગાશ્રિતોઽસિ ॥ ૧૮ ॥

પહેલા જ અન્ય સુરમાં જઈને વસેલા,

રાગાદિ વક્ર મનનાં બહુ દોષ તેમાં;

અજ્ઞાનજન્ય કરુણા પણ તે ન કીધી,

માધ્યસ્થ્યને સતત શુદ્ધ સમાધિ સાધી ॥ ૧૮ ॥

પ્રથમથી જ અન્ય દેવોને આશ્રય કરીને રહેલા વાંકા હૃદયના રાગ વગેરેમાં હે સ્વામિન! સમાધિ અને માધ્યસ્થ્યવાળા આપે મોહજન્ય દયા પણ ન કરી. ૧૮.

જગન્તિ મિન્દન્તુ સુજન્તુ વા પુન-ર્યથા તથા વા પતયઃ પ્રવાદિનામ્ ।

ત્વદેકનિષ્ઠે ભગવન્ ! મવશ્વય-શ્ચમોપદેશે તુ પરં તપસ્વિનઃ ॥ ૧૯ ॥

સૃષ્ટિ અને પ્રલય તત્પર અન્યવાદી,

છે જેમ તેમ કરતાં જગને પ્રસાદી;

તારા વિષે જ ભગવન્ ! ભવનાશકારી,

છે દેશના પરનીં લ્યાં મતિ છે બિચારી ॥ ૧૯ ॥

❖ (૮૬) ❖

અંક ૫ મો]

અયોગવ્યવસ્થેદ્દાત્રિશિકા-સાનુવાદ

૮૭

પરવાદીઓના સ્વામીઓ કહે તેમ જગતને બેદો કે સર્જો પણ હે ભગવન !
સંસારનો નાશ કરવાને સમય ઉપદેશ આપમાં જ એકનિષ્ઠ છે. એટલે એ તો ખીચારો છે. ૧૯.

વપુષ્વ પર્યક્કશયં શ્લથં ચ, દશૌ ચ નાસા નિયતે સ્થિરે ચ ।

ન શિક્ષિતેયં પરતીર્થનાથૈ-જિનેન્દ્ર ! મુદ્રાઽપિ તવાન્યદાસ્તામ્ ॥ ૨૦ ॥

પર્યંક આસન કરી સ્થિતતા ધરીને,
રાખ્યું શરીર નયનો સ્થિર નાસિકાએ;
સ્વામિન ! ન એવું મળ્યું શિક્ષણ બેસવાનું,
ત્યાં અન્ય દેવતાણું અન્ય શું પૂછવાનું ? ॥ ૨૦ ॥

શરીર પર્યંક આસનવાળું અને શિથિલ (અક્કડ નહિં) નયનો નાસિકાએ નિયત
અને સ્થિર-આવી મુદ્રા પણ જ્યાં પરતીર્થના સ્વામીઓ શિખ્યા ત્યાં ત્યાં હે જિનવર !
ખીણું તો દૂર જ રહેલો. ૨૦.

યરીય સમ્યક્ત્વચલાત્ પ્રતીમો, મવાદશાનાં પરમસ્વભાવમ્ ।

ક્રવાસનાપાશવિનાશનાય, નમોઽસ્તુ તસ્મૈ તવં શાસનાયં ॥ ૨૧ ॥

શ્રદ્ધાબળે સુદૃઢ બસ જણાય નાથ !
ઉત્કૃષ્ટ આપ સમ ના પરમાત્મભાવ,
ક્રવાસના વિષમ-પાશ વિનાશકારી,
હો વંદના જિનપ-શાસનને અમારો ॥ ૨૧ ॥

જેના સમ્યક્ત્વગળથી આપ સરખાના પરમ સ્વભાવને બળીએ છીએ, તે કૃષ્ટ
વાસ્તવના પાસલાને તોડનાર આપના શાસનને નમસ્કાર હો. ૨૧.

અપશ્ચપાતેન પરીક્ષમાણા, દ્વયં દ્વયસ્યાપ્રતિમં પ્રતીમઃ ।

યથાસ્થિતાર્થપ્રથનં તવૈત-દસ્થાનનિર્વન્ધરસં પરેષામ્ ॥ ૨૨ ॥

હુપ્પક્ષ પાત ત્યજીને કરીએ વિચાર,
તાંએ અનન્ય વિલસે જગ બે પદાર્થ;
જે જેવું હોય પ્રભુ ! આપ જ તેવું કે'તા,
દુર્મર્ગમાં ધરી દુરામલ અન્ય રે'તા ॥ ૨૨ ॥

પક્ષપાત વગર પરીક્ષા કરીએ છીએ તો પણ બે વસ્તુ બે જનની અદિતીય જણાઇ
આવે છે, અસાચિત પદાર્થોના ઉપદેશ આપમાં અને અસ્થાને આમલભાવ પરમાં. ૨૨.

અનાયવિદ્યોપનિષન્નિષણ્ણે, વિગૃહ્ણલૈવાપલમાચરદ્વિઃ ।

અમૃદલસ્યોગપિ પરાક્રિયે યત્, ત્વત્કિઙ્કરઃ કિં કરવાણિ દેવ ! ॥ ૨૩ ॥

માયાદેવી ઉત્તિષદ્ પર બેસી જાંધા,
 ઉત્કૃષ્ટભક્તો અપળતા કરતા બહુધા;
 સદ્દેશ્ય યુક્ત પણ હારી જતો હું તથી,
 હે નાથ ! દાસ તુમ હું કરું શું હવેથી ? ॥ ૨૩ ॥

અપૂરવશ્ય એવો હું આપનો સેવક આ અનાદિ-અવિચાર્ય ઉપનિષદ્ પર બેઠેલા
 અપળતા કરતા ઉત્કૃષ્ટભક્તો પરમાત્મ પામું છું તો હે નાથ ! કહે હું શું કરું ? ૨૩.

વિશુક્તવૈરવ્યસનાનુવન્ધાઃ, શ્રયન્તિ યાં શાશ્વતવૈરિયોઽપિ ।

પરૈરગમ્યાં તવ યોગિનાથ ! તાં દેશનાભૂમિમુપાશ્રયેઽહમ્ ॥ ૨૪ ॥

આજન્મ વૈરી મૃગ-સિંહ સમાન પ્રાણી,
 સાથે વસે વિસરી વૈર-વિરોધ જ્યાંહી;
 મિથ્યામતિ કદી ન પામી શકે ય જેને,
 તે દેશના-વસતિને પ્રણમું હું ગ્રેમે ॥ ૨૪ ॥

જે સમવસરજનો આજન્મ વૈરીઓ પણ વૈરવિરોધના રસ છોડીને આશ્રય કરે છે તે
 આપના સમવસરજને હે યોગિનાથ ! હું અનુસરું છું કે જેને બીજાઓ પામી શકતા નથી. ૨૪.
 (ચાલુ)

રાસ-સાહિત્યમાં અનોખી ભાત પાડતો અપૂર્વ ગ્રંથ
 પદ્માસિત્ય, સુભાષિતો તેમજ કથ પરિશિષ્ટોથી શોભતો ગ્રંથ
 વિષય-વિકારની વિષમતા સમન્વતું “કામગલ્પ”નું કથાનક

શ્રી સીમંધર શોભાતરંગ (સચિત્ર)

卐 ગુજરાતી અનુવાદ, તેમજ દીકા ટિપ્પણીઓથી અલંકૃત
 卐 અલંકારો, અતિશયોક્તિઓ, ઉત્પ્રેક્ષા અને રૂપકોથી ભરચક
 卐 પ્રાચીન ભાષા-સાહિત્યની દૃષ્ટિએ અભ્યસનીય
 卐 ભણતો વિદ્વાન્ અને સશીલક ગ્રા. હીરાલાલ રસિકદાસ
 કાપડિયાના વિસ્તૃત પરિચયથી યુક્ત

✽ આવો અપૂર્વ ગ્રંથ આજેજ વસાવી લ્યો ✽

પ્રકાશક—શ્રી જૈન શ્વે. સંઘની પેઢી-પીપલી બજાર, ધનંદોર

પ્રાસિદ્ધાન્—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

કાઉન સોળપેટ ૩૨૦ પૃષ્ઠ, રંગીન ચિત્રો, પાકું સુંદર બાઈડીંગ છતાં.....

મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા બે

માછીનો નિયમ !

લેખક:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી

નિયમ કે નિશ્ચય ?—

શુ તમદીર ! આજે સવારે ક્યાં અપચકનીયાળનું મ્હોં જોવાઈ ગયું કે અપોરા થયા છતાં જળ કાણુ જળે કેમ રિસાઈ બેઠી છે ! રોજ દગલાબંધ માછલા ભરી લાવનાર આજે જળે નકામી બની ગઈ છે ? લગભગ ગંધાદ પછી એકાદ ઘડી વીત્યે તો હું મારા ટોપલા ભરી બજારમાં પહોંચી જતો અને સંધ્યાના એળા પથરાય તે પૂર્વે રસોઈની સામગ્રી સહિત ઝુંપડીએ પાછો ફરતો. મારા બાલુડાંઓ મને બેટવા ટાંપીને બેઠાં જ હોય. નાના મોટા ઘર્ષ છ માથાને લૂથુંસુંકું ધાન માંડ આપનાર આ ધંધો આજે તો મને કઠાકા કરાવશે કે શું ? માંડ બે ઘડીમાં તો મારા બે ટોપલા શે ભરાય ? કદાચ વધુ બે ઘડી થોણું તો પણ મને આશા આજે તો દેખાતી નથી !

રજાવાની તીખી અને વાત વાતમાં 'ઝગડો જગવે એવી' બાયડી મળી છે ! એક દિ' રોજ ન મળી તો ચલાવી લઈ, સહન કરવાની વાત એની પ્રકૃતિમાં જ નથી. ખાલી હાથે, પગ ચૂકતા જ હરિ, તારા બાર વાગી જવાના ! પડોચના ઝુંપડા મળવી શૂંકે તેવા હોકારો બીંધવાનો.

હે ભગવન ! મારી આજની દશા તો મહાભયંકર ! મને થી ખબર કે સંતોનો નિયમ મને આ જાતના મહાસંકટમાં એકાએક ધકેલી દેશે ? એ લીધા પછી અઠવાડીયું તો ખરેખર આનંદમાં વીતી ગયું. મારા આ કષ્ટમય જીવનમાં એ મહાત્માના મીઠા શબ્દોથી કેવી મીઠી શાન્તિ પથરાઈ ગઈ. અહા ! સવારમાં તેમજ રાતની નિદ્રા ટાણે એ મૃતિ જળે મને સામે દેખાય છે અને કહે છે કે—હરિ ! નિયમ ભલે નાનો ગણાય, કાંઈને હસવા જેવો પણ લાગે, છતાં એના પાલનમાં દૃઢ રહેજે. એનાથી તારું જરૂર કલ્યાણ થશે. દેવ તો નિરંજન-નિરાકાર હોય છે, પણ તેમના પરની દૃઢ શ્રદ્ધા જ આત્માને લાભદાયી નિવડે છે.

આજે સવારે ઉઠ્યો ત્યારે હંમેશની માફક એ મહાત્માની સ્મૃતિ યજ્ઞ હતી, સવારના કાર્યોથી બહાર નીકળ્યો ત્યારે શકનમાં ગાય માતા સામી મળી હતી. પછી કોણુ એવું અચકાસું તે તો કંઈ યાદ આવતું નથી છતાં સમયનું વહેણ તો અરખલિતપણે વહ્યું જાય છે. જરૂર કાંઈ કૃપણના દિહાર દેખાયેલા તે વિના તે સાત આવું થાય ખરું ?

ક્યાં હું નવો નિશાળીયો છું કે મને જળ નાંખતાં આવડતી નથી એવો સવાલ ઉઠે ? સામે દેખાતા કંચનપુરમાં મારી આ ત્રીજી પેઢી ગણાય. બાપિકા આ ધંધામાં મેં દશકો વીતાવ્યો. શહેરમાં વિપુલ વસ્તી અને એમાં માંસલક્ષણુ કરનારા પણ હોય એટલે મારા

આ વ્યવસાયમાં મહેનત વધારે છતાં બૂખ્યા સુવાનો પ્રસંગ જવદ્દે જ આવે. ઓછું વસ્તુ બાગ્ય પ્રમાણે મળી રહે જ.

હે ભગવન ! તો આજે આમ કેમ ? શબ્દરતી ઉજળિયાત વસતીનાં સુંદર મકાનો દેખી કે એમના મનોહર ભોજન જોઈ મેં એની કામના નથી કરી. આંખે ચડે છતાં એ તરફથી નજર ખેંચી લીધી છે. રજમાન છળ્યાં કર્યાં વગર મને મળતા મહેનતના રોટલાથી સતોષ માન્યો છે. રોજનો કચવાટ છતાં સહનશીલતા છોડી નથી. જે કંઈ પ્રાપ્ત થયું તે જુ પડીએ લઈ જઈ, કુટુંબ-પે.પણની ફરજમાં ખામી આવવા દીધી નથી. આ ગરિબની રાવ સાંભળ ! એક તરફથી ગરમી વધતી ચાલી છે. થોડીવારમાં ઓટ થવાની ઘડી બજી રહી છે. હવે તો મહેનતથી હાથ ચાક્યાં છે અને એ નિરર્થક જવાથી અંતરનો જોમ પણ તૂટી ગયો છે; છતાં હે દુઃખીના બેલી ! ત્હારું નામ રડી, આ છેદને દાવ ફેંકું છું. એમાં જે કંઈ મળશે તેનાથી રોજની માફક નહીં તો દામ આવે અને તહીં તો પૂરું પેટ ભરવાની સામગ્રી લેવાય, છતાં ખાળકો રીઝશે ને કંકાશ ટળશે એ પણ ઘણું છે.

અહા ! ધારણ પ્રમાણે બધું બનતું હોત તો, દુનિયામાં દુઃખો નજરે પણ પડત નહીં, તો પછી 'દુઃખમાં રામ' વાદ એવી કહેવત પ્રવર્તવાનું કારણ પણ ન રહેત. નીતિ-કારોએ લખ્યું છે. 'નસીબ ચાર ડગલાં આગળનું આગળ' એમ કહી ઉઠાડણ આપતાં વહે છે કે—'જેના માથે તાલ પડી છે એવો એક આદમી, બપોરના સૂર્યના તીક્ષ્ણ તાપથી બચવા સારુ-માથે છાંયો આવે એ માટે-એક નાળાયેરીના ઝાંડ હેઠળ પહોંચ્યો અને જ્યાં વિશ્રાંતિ માટે બેસે છે ત્યાં તો ઉપરથી ધમાક હેતું શ્રીફળ પડ્યું અને બિચારા-નું માથું ફૂટ્યું !' અને એ ઉપરથી સાર તારવે છે કે—'જ્યાં જ્યાં બાઝબીનના પગલાં પડે છે ત્યાં આપદાઓ ડોકિયા કરતી સામે આવી ખડી થાય છે.' પૂરે જે મજામારને વિચારમાળાના મણકા મૂકતો જોઈ ગયા તે ઉઠ્યો અને ફરી પ્રયત્ન કર્યો. ઠીક ઠીક મહેનત કરી. અખયખી એક જ કે એની જળમાં એક જ જાડું માછલું આવ્યું.

એને જોતાં જ એનાથી બોલાઈ જવાયું કે—અરે, આ તો એ જ-મેં યોગખત્રા માટે બાંધેલી કોડી આ દેખાય. વારંવાર એનું એ ક્યાંથી ભરાઈ જાય છે ! શું એને મારી સામે બાકડી બાંધી છે કે દારણતની રમત ગોઠવો છે !

જળમાંથી ટોપલામાં એ મોટા માછલાને કાઢી, એની સામે જોઈ એ બોલ્યો.

જવડા, બૂખ તો એવી છે કે-માછલાથી તુમિ કરી લઉં પણ એ સૌમ્યમૂર્તિ સંત, એમની મધુરી વાણી અને જિંદગીમાં પહેલી વાર કાને અથડાયેલ આશ્વાસનના મીઠા વેણુ ફમે કર્યાં મારા હૃદયમાંથી ખપ્પતા નથી. વારંવાર નિયમ-પાલનમાં મજબૂત રહેવાની અદૃશ્યપણે સૂચના દઈ રહ્યા છે. ભલે બૂખ્યા સૂવું પડે, કુટુંબને કડાકા થાય, પણ તેને તે છોડી દેવાનો-એ મારો નિશ્ચય, એમ કહી માછલાને દરિયામાં પાછું મૂકી દીધું.

કથાનકો પાછળનો ભાવાર્થ અવધારવામાં આવે તો એ સહક પર ઊભા કરેલ માઈલ-સ્ટોન (Mile-stones) પથરોની ગરજ સારે છે, સાહિત્યના ઉદ્ધાનને શોભાવે એવી

આ વાત પણ એક મચ્છીમારની છે. એ નિયમ ચાહે તો નાનો કિંવા મોટો હોય, પણ એ ફળદાયી ત્યારે જ નિવડે છે કે જ્યારે એના પર અફર શ્રદ્ધા હોય છે. કસોટીની એકાદ પળ સાંપડતાં એ પાછળનું નિશ્ચય-યજ્ઞ કાનું છે એની પરીક્ષાનો સમય આવે છે. એ વેળા આડમ રહેનાર પહેલી નજરે દુઃખના દુઃખરોમાં અથડાતો દષ્ટિગોચર થાય છે પણ આખરી વિજય તો એને જ વરે છે. ‘સત્યમેવ જયતે’ એ વચન ટંકચાળી છે. નિર્ભેળ સોના તરીકે-સોટચના સુવર્ણ તરીકે-છાપ પડતાં પૂર્વે એને ધનધનતી આગમાંથી પસાર થવું પડે છે, એ દુનિયામાં બનતી વાતથી કાણ અત્યથું છે ?

એક દિનની વાત છે. લગભગ મધ્યાહ્ન થવા આવેલ ત્યારે જેમના પગ ચાકવા માંડ્યા છે અને માર્ગના પરિશ્રમ તેમજ તાપના ઉકળાટથી રવેદિગ્નિન્દુઓ ચહેરા પર બાઝી આવ્યા છે એવા એક સંત આ દરિયાના એકાંત પ્રદેશમાં આવી ચઢ્યા. વાતાવરણમાં પથરાયેલી બદ્ધોથો ધડીભર તો તેમને થયું કે-‘હું અહીં ક્યાં આવી ચઢ્યો ? પણ તરત જ ચાલ આવ્યું કે-સાથીઓથી માર્ગભ્રષ્ટ થયેલ હું કાઠના અંગુલીનિર્દેશ વિના આ અનળપ્રયા પ્રદેશમાં જવાનો પણ ક્યાં ? ‘પૂછતા નરાઃ પડિતાઃ’ એ જનવાયકા પ્રમાણે કાઠને પૂછવું જ રહ્યું. જે ચાર પાંચ માનવીઓ ભુલ્યા ભુલ્યા અંતરણે સાગરના જળમાં માછલા પકડવા જળ પાયરી બેસા છે એમાંના એકની-જે નજીકમાં જણાય એની-મદદ લઈ, રસ્તો બાણી આગળ વધ્યું.

સમિપ પહોંચતાં જ પ્રશ્ન કર્યો-ભાઈ, અહીંથી શહેર કેટલું આશું છે ? નજીકમાં કાઠ વસતી છે કે કેમ ? અને જલદી પહોંચવાનો માર્ગ કયો ?

સવાલ સાંભળીને માછીએ પ્રથમ તો આ સૌમ્યમૂર્તિ શ્રમણને નમસ્કાર કર્યા; અને જણવ્યું કે:-

સાહુજી, સામે દેખાતો દરબારગઢ એ કંચનપુરના સ્વામી જિતારી રાજનો છે. શહેરમાં આપ જેવા મહાત્માને પગે પડનાર ધણા છે. આપ થાક્યા જણાવ છો અને માર્ગ ભૂલી, ધોરી રસ્તે જવાને બદલે આ નિર્જન અને ઉજ્જણીવાત માનવોથી ત્યજાયેલા પંથે આવી ચઢ્યા છો ! છતાં મુઝાવાની જરૂર નથી. મહારાજ, આ સામે દેખાતી શંકરની દહેરીથી જમણા હાથે વળાંક લેશો એટલે સામે જ કંચનપુરનો દરવાજો નજરે પડશે. માંડવીનો માર્ગ પૂછજો. ત્યાં ઉજ્જણી વસતીના ધણા ઘર છે.

ભાઈ, તારું નામ શું ? તારી કિયા જ ધંધો તો દેખાડે છે.

હા, મહારાજ, આ મચ્છીમારનો હલકો ધંધો પેટને માટે કરવો પડે છે. ત્રીજી પેઢીથી ચાલ્યો આવે છે. આખા દિવસની મહેનત પછી માંડ છ માથાનું પોષણ થાય એટલું એમાંથી મળે છે. મારું નામ જણીને આપ શું કરશો ? અને નામમાં ‘જળ્યું’ છે પણ શું ? મારું રોજનું કામ આ, અને એ કેવું છે તે તો આપ સરખા મહાત્માથી ક્યાં અત્યથું છે ?

કંઈએ પહેલું નામ ‘હરિ’ પાડ્યું. પડોશમાં નાની વયમાં ‘હરિયા’ તરીકે ઓળાવાતો,

વય વધતાં અને પ્રસંગ પ્રાપ્ત થતાં ભયટાણે હિંમતથી ઝૂઝવા માંડ્યું, અરે! એકલો હોઈ તો પણ કોઈના તાપમાં ન તણાઈ એટલે હરિ પાછળ 'બળ' નો ઉમેરો થયો અને 'હરિબળ' એ નામથી જીહેરમાં પ્રસિદ્ધિ થઈ.

હરિબળ! નામ પાછળનું રહસ્ય સમજાય તો એથી એર કામ થાય—'હરિ' કહેતા ઇશ્વર અને જેને એ ઇશ્વરનું બળ મળ્યું છે એવો માનવ તે હરિબળ. કેમ ભાઈ, વાપ્યા ગમે એવી છે ને? માછલા એ પણ જીવો છે અને એમને મારવા, પકડવા અને એ વેચીને પેટ ભરવું એ જરૂર પાપમય કામ છે. એથી તો એ ધધો હલકો ગણાય છે. જે ખીણું કંઈ કામ આવડતું હોય તો આ નીચ વ્યવસાય છોડી દેવો ઘટે. દરેકને જીવન વહાલું હોય છે.

બાપજી! તમારી વાત સાચી છે પણ મેં કહ્યું નહીં કે ત્રીજી પેઢીથી આ માત્ર આજીવિકાનું સાધન છે. પાકી ઉંમરે હવે ખીજો ધધો આવડે પણ નહીં. પેટે પડ્યાને પોષવા તો પડેજ ને! એમને કંઈ ભૂખ્યા મારી ન ખાય? હું પણ, બાપજી સમજું છું કે જે જીવોને ભયવાને પેદા કર્યાં, તેમને મારવાનો મને શો હક છે? છતાં 'પેટ કરાવે વેઠ' એટલે આમ કર્યા વિના આરો નથી.

મચ્છીમારની વાત સાંભળી સંત ધડીબર તેના અહેરા તરફ જોઈ રહ્યા. પછી મિષ્ટ વાણીમાં બોલ્યા—

ભાઈ, હતાશ થવાની જરૂર નથી. કાષ્ટ યોગ સાંપડે તો આ ધધાથી હાથ ધોઈ નાંખવા. તપાસ કરતાં રહેવું. તે મને યોડો સમય વિશ્રાન્તિ મળે એ સાર અહીં સગવડ કરી આપી અને વસતીનો રહેલો માર્ગ પણ બતાવ્યો. એ તારા ઉપર ઉપકારના બદલા-માં—આપણા મેળાપની યાદમાં હું તને એક નાનકડો નિયમ આપું તો તું સ્વીકારીશ?

બાપજી, મારા જેવા ધીવરના નસીબમાં આપ સરખા સંતનો યોગ ક્યાંથી? આ તો ભૂલા પડ્યા અને આ હીન ભોમમાં પગલાં થયા. મારાથી પણ એવો હશે તો હું રાજ થઈને ગ્રહણ કરીશ.

સાંભળ, કાલથી તારે બળમાં જે પહેલું માછલું આવે તેને અભયદાન આપવું અર્થાત એને ટોપલામાં ન ભરતાં હરિયામાં પાછું નાંખી દેવું. આ નિયમ દ્રઢપણે પાળવો.

મહાત્મજી, આટલો જ નિયમ! હું જરૂર પાળીશ. રાજ ટોપલા ભરી, માછલા ભરી જનારને એક માછલું પકડવું મુશ્કેલી એમાં તે શી મોટી વાત છે?

તો હું વિદાય લઉં છું, જેજે હરિબળ! અડગ રહેજે.

મહારાજ મારા આપના બોલથી ખાતરી રાખજો કે હું આ નજીવી વાતમાં કાયર નહીં બનું. દયો તારે નમસ્કાર,

ઉપરના પ્રસંગ પછી લગભગ મધ્યાને વર્ણુ વેલો બનાવ એક અકવાડીયા બાદ બન્યો. તે દિવસે બળ નાંખતાં જ એક જાંડો મત્સ્ય પકડાયો. તરત જ નિયમ મુજબ એને છોડી દીધો.

અંક ૫ મો]

માછીનો નિયમ

૯૩

ફરીથી જળમાં પણુ એ જ આઓ. હરિજલને રાંકા જ-મી કે એ જ છે કે બીજો? તપાસતાં પહેલાં આંખો હતો તે જ એ નક્કો થયો. નિશાની સારુ ગળાના ભાગે એક ફાડો બાંધી, પાછો પાણીમાં મૂકી દીધો. આશ્ચર્યની વાત એ બની કે-વારંવાર એ જ મત્સ્ય જળમાં આવે. છેલ્લા દાવમાં પણુ એ જ માછીનો દિવસ કારોધાકાર રહ્યો છતાં નિશ્ચય ન ડગ્યો.

ઉછળતા હૃદયે, નિયમ-પાલનમાં દ્રઢ રહેવાના આનંદે મત્સ્યને નીર ભેગો કર્યા પછી હરિજળ ખાલી ટોપલા સપ પાછો ફર્યો. માગે વિચાર આવે છે કે-આ રીતે કંઈ પણુ કમાણું કર્યા વિના ઘેર જઈશ તો, કકંઈ સ્ત્રી જોડે પાના પકયા હોવાથી, આજનો મારો આ હર્ષ તો હતો ન હતો થઈ જશે, અને દિલ હયમચાવે તેવું ધમસાણુ મચી જશે. વળી છોકરાં પણુ ધરકલેશને કારણે જે કંઈ પામતા હશે તે નહીં પામે. એ કરતાં આજની રાત અહીં વીતાવો, કાલે ટોપલો ભરી, વેચીને પછી જ જવું વ્યાજબી છે. એથી શાંતિ જળ-વાશે અને 'શૂળીનું' વીધન સોચે પતી જશે.'

તરત જ નિશ્ચય પાકો કરી લીધો અને નગરની ભાગેળે આવેલ પૂવે જોઈ ગયા તે મહાદેવની દહેરીમાં પહોંચી જઈ, રાતવાસો કરવાની તૈયારી કરી લીધી. જૂખની પીડા પ્રતિજ્ઞાના પાલનનાં હરખમાં જણાઈ નહીં, અને જોતજોતામાં આંખ મળી ગઈ. તંદા-વરથામાં જ નેત્રો સામે કાષ્ટ દિવ્ય સ્વરૂપી વ્યક્તિનો આભાસ પડ્યો. અવાજ સંભળાયો કે-

‘ધીવર હરિજલ ! નિયમ-પાલનની તારી દ્રઢતા જોઈ, હું તારા પર પ્રસન્ન થયો છું. પ્રમ્દા મુજબ વર માગી દ્યે.’

ધડીબર તો ન જોયેલું જોવાથી મચ્છીમાર સ્તબ્ધ બની ગયો-આંખ ચોળી જોતાં લાગ્યું કે-આ સ્વપ્ન નથી પણુ સસ છે. પણુ જેણે જિંદગીમાં નથી બીજી કાષ્ટ દિશ્વા જોઈ એ માગે પણુ શું? માંડ બોલ્યો કે-‘આપત્તિમાં રક્ષણુ કરજો.’

‘તથાસ્તુ’ કહી, વિપત્તિ વેળા નામ-રમરણુ કરવાની વાત સમજવી, પેલી વિશ્વૂતિ અદ્રશ્ય થઈ ગઈ.

હરિજલને નિયમપાલનનો તો હર્ષ હતો પણુ એમાં આ જાતની રહાય મળવાથી ઉમેશ થયો. તે પુનઃ નિદ્રાધીન બન્યો.

મહાપાઠ્યાય ધર્મસાગર ગણિની જીવનરેખા.

(૩)

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા. M. A.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૪ થી ૭૩)

મહાવીરવિજ્ઞસિદ્ધાન્તિશિકા—જિનરત્નકોશ (પૃ. ૬૦૩) પ્રમાણે આને જ **વીરદ્વાન્તિશિકા** કહે છે. પૃ. ૩૪૩ પ્રમાણે આનું બીજું નામ **વર્ધમાનદ્વાન્તિશિકા** છે. આનું નામ વિચારતાં એમાં ૩૨ પછી હશે એમ લાગે છે, નો કે અન્યત્ર આનું નામ **મહાવીરવજ્રસિધ્ધન્તિશિકા** જોવાય છે. એ સાચું જ હોય તો અંતમાંનો 'વદ્વાન્તિશિકા' શબ્દ ૩૬ સૂચવે છે અને તે પ્રમાણે ૩૬ હોવા જોઈએ.

આ બત્રીસીને અંગે જૈ. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૫૮૩)માં “ નવરસારસાજ વર્ષે ? ૧૬૬૬ માં ” એવો ઉલ્લેખ છે. જૈનાનંદ પુસ્તકાલયમાં રવોપદ્ય વૃત્તિની ૧૬૫ પોથી છે. એમાં “ નવ-રસ-રસા-રાજ ” એવો ઉલ્લેખ છે. એ ઉપરથી વૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૬૬ માં રચાયાનું જોઈ શકાય છે. એમાં ધર્મસાગરે જાતે આ કૃતિ ઉપર સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે. આ કૃતિ એમના બહુ વિમલસાગરે સુધારી છે.

જૈન ગ્રંથાવલી (પૃ. ૨૮૯)માં અગ્રાંતકર્તૃક વર્ધમાનવદ્વાન્તિશિકાની નોંધ છે.

સત્યસૌભાગ્યના શિષ્ય ઇન્દ્રસૌભાગ્યે મહાવીરવિજ્ઞસિધ્ધન્તિશિકા રચી છે. આ લઘુ રતોત્તરદ્વારા એમણે લગભગ અગિયાર અજૈન દર્શનોની અસત્યતા સિદ્ધ કરવા પ્રયાસ કર્યો છે. આ કૃતિ બપોરે ' સાગર 'ગરુડ ઉપર રાજસાગરસુરિનું આધિપત્ય હતું ત્યારે રચાય છે.

વીરદ્વાન્તિશિકા યાને **વર્ધમાન-દ્વાન્તિશિકા** નામની કૃતિ સિદ્ધસેન દિવાકરે રચ્યાનું મનાય છે. વળી અન્ય કોષએ પણ એ નામની કૃતિ રચી છે.

ષોડશકી—જિનરત્નકોશ (પૃ. ૪૦૫) પ્રમાણે આનું બીજું નામ **ગુરુતત્ત્વપ્રદીપ-દીપિકા** છે. એ **ગુરુતત્ત્વપ્રદીપ**ને આધારે રચાય છે. **ષોડશકી**ને કેટલાક **ષોડશશ્લોકી** કહે છે. આના ઉપર રવોપદ્ય વૃત્તિ છે.

ષોડશકી વૃત્તિનું બીજું નામ **ગુરુતત્ત્વપ્રદીપિકા** છે અને એનું પરિમાણ ૧૦૦૦ શ્લોક જેવડું છે એમ **જૈન ગ્રંથાવલી** (પૃ. ૧૬૪)માં કહ્યું છે.

જૈન ગ્રંથાવલી (અનુક્રમણિકા. પૃ. ૮૮)માં ધર્મસાગરના નામની સામે ૨૧૮ નો પૃષ્ઠાંક છે, પણ એ પાના ઉપર એમની કોઈ કૃતિ નથી એટલે આ અંક ખોટો છે, કોઈ બીજો જ હોવો જોઈએ.

૧ આ તપાસતાં **વીરદ્વાન્તિશિકા** તેમજ **મહાવીરવિજ્ઞસિદ્ધાન્તિશિકા** એમ બંને નામ ટીકામાં છે એમ જણાયું છે.

અંક ૫ મો]

મહોપાધ્યાય ધર્મસાગરગણિની જીવનરેખા.

૯૫

સર્વજ્ઞશતક—આ કૃતિ ઉપર પ્રયેકારની પોતાની વૃત્તિ છે. વિશેષમાં ‘તપા ગચ્છના શાંતિસાગરના શિષ્ય અમૃતસાગરે એના ઉપર વિ. સં. ૧૭૪૬ માં બાલાવબોધ રચ્યો છે. સર્વજ્ઞશતકની એક હાથપોથી જૈનનાંદ પુસ્તકાલયમાં હોવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ તપાસ કરતાં એ હાથપોથી મળી આવી નથી.

જિનરત્નકોશ (પૃ. ૪૨૮)માં નયવિજયના શિષ્ય યશોવિજયે સર્વજ્ઞશતક-વિશેષવિચાર રચ્યાનો અને એ આગમોદય સમિતિ તરફથી પ્રયાંક ૪૯ માં પ્રસિદ્ધ થવાનો ઉલ્લેખ છે, પણ પ્રયાંક ૪૯ માં તો આ કૃતિ નથી.

શિષ્ય-પરિવાર—ધર્મસાગરગણિના શિષ્યો, પ્રશિષ્યો વગેરે સમગ્ર પરિવારનો ઉલ્લેખ કોઈ રચ્યે એકત્રિત સ્વરૂપે અપાયેલો જોવામાં નથી. હું પણ અભારે તો એ કાપ કરી શકું તેમ નથી. આથી કેટલાક શિષ્યાદિનાં નામો આપી ચલાવી લઉં છું.

જે. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૫૮૬) પ્રમાણે વિમલસાગર ધર્મસાગરના ગુરુભાષ છે. આ વિમલસાગરના શિષ્ય પદ્મસાગરે વિ. સં. ૧૬૪૩ માં સ્વોપગ્ન ટીકા સહિત નયપ્રકાશાશ્રક રચ્યું છે.

ધર્મસાગરના એક શિષ્યનું નામ લામ્બિસાગર છે. એમણે ચાર બોલ અર્થાની ચોપાઇ રચી છે.^૧ લામ્બિસાગરને નેમસાગર નામે શિષ્ય હતા. એમના નાનાભાઈ તે એમના શિષ્ય મુક્તિસાગર છે. એઓ વિ. સં. ૧૬૮૬ માં આચાર્ય બનતાં એમનું નામ મુક્તિસાગર બદલીને રાજસાગર રખાયું. આ સુરિથી ‘સાગર’ મતની પરંપરા ચાલી.^૨

ધર્મસાગરના બીજા શિષ્યનું નામ શ્રુતસાગર છે. એમના શિષ્ય શાંતિસાગરે વિ. સં. ૧૭૦૭ માં કદપકોશ્ટી રચી છે. આ શાંતિસાગરના શિષ્ય અમૃતસાગરે ધર્મસાગરકૃત સર્વજ્ઞશતકનો બાલાવબોધ રચ્યો છે.

આ પ્રમાણે સાધન અને સમય અનુસાર વિચાર કરતાં નીચે મુજબની સત્તર બાબતો નિષ્કર્ષરૂપે રજૂ કરવા જેવી જણાય છે:—

- (૧) ધર્મસાગરગણિનો જન્મ વિ. સં. ૧૫૭૫ ની આસપાસમાં થયો હતો.
- (૨) વિ. સં. ૧૬૦૭ માં વિજયદાનસુરિએ એમને ‘વાચક’ પદવી આપી.
- (૩) ધર્મસાગરગણિનો સ્વર્ગવાસ વિ. સં. ૧૬૫૦ ની આસપાસમાં થયો હતો.
- (૪) એમનું સંસ્કૃત તેમજ પાઠ્ય ભાષા ઉપર પ્રજ્ઞાત હતું.

૧ જુઓ જે. સા. સં. ઇ. (પૃ. ૬૧૬).

૨ જુઓ પટ્ટાવલીસમુચ્ચય (ભા. ૨, પૃ. ૨૬૯).

૩ આનું સંપાદન આગમોદારકે કર્યું છે. એના ઉપક્રમમાં એમણે કહ્યું છે કે—અમે કંઈ આ જાણમાં થયા નથી. પરંતુ જાને પક્ષ જોતાં મને એ માટે અમે આ ઉલ્લેખ કર્યો છે.

- (૫) એમનો ઐતિહાસિક ભોધ નોંધપાત્ર છે.
- (૬) એમણે ન્યાયશાસ્ત્રનો સારો અભ્યાસ કર્યો હતો.
- (૭) એમની વિધ્વંસીખરી કે પછી બધી જ સ્વતંત્ર કૃતિઓ પદ્યમાં જાળવેલ મરહૂમોમાં રચાયેલી છે.
- (૮) એમણે પોતાની પાસ્ય કૃતિઓને સ્વોપગ્ય વૃત્તિથી વિનૂયિત કરી છે, એ કૃતિઓ ગદ્યમાં સંસ્કૃતમાં છે.
- (૯) એમણે ગુજરાતીમાં કોઈ કૃતિ રચી હોય તો તે જાણવામાં નથી.
- (૧૦) એમની સ્વતંત્ર મૂળ કૃતિઓમાં પવયણપરિકા સાથી મોટી છે. એમાં ૬૯૧ પદ્યો છે.
- (૧૧) એમની તમામ કૃતિઓમાં તો જા'બુદ્ધીવપણ્યુત્તિની ટીકા સાથી મોટી છે; એના કરતાં પવયણપરિકાની ટીકા નાની છે, જે કે એના કરતાં બાકીની કૃતિઓ વધારે નાની છે.
- (૧૨) રચનાસમયના નિર્દેશવાળી એમની કૃતિઓમાં તત્તતરંગિણો સાથી પ્રથમ છે. વિ. સં. ૧૬૧૫ માં રચાયેલ છે.
- (૧૩) એમની સાહિત્યપ્રવૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૪૫ ની આસપાસ સુધી આગ્રુ રહી હશે.
- (૧૪) એમણે 'ખરતર' ગદ્યનાં મંતવ્યોની આલોચનારૂપ અનેક કૃતિઓ રચી છે.
- (૧૫) એમની કોઈ કોઈ કૃતિનો નાશ કરાયો હશે એમ લાગે છે.
- (૧૬) નયચક્ર એ જે ન્યાયવિષયક જ કૃતિ હોય તો એ સિરાયની ન્યાયને લગતી એમની એક કૃતિ હજી સુધી મળી આવી નથી.
- (૧૭) જા'બુદ્ધીવપણ્યુત્તિની ટીકા સાથી મોટી અને પ્રાચીન હોવાથી જસદી હપાવાની જાણ છે.

૧ નયચક્ર, વીરદ્રાવિશિકા અને સર્વજ્ઞશતકની બાબા વિષે માહિતી મેળવવી બાકી રહે છે એટલે આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ કરે છું.

ॐ प्रभुसेवानी प्रथम लुभिका
 (गतांक पृष्ठ ७६ थी शर)

(લેખક—ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.)

આમ શાસ્ત્રમાં ઉપાદાનની વાત કહી છે તે વાત ખરી, પણ તે કાંઈ નિમિત્તને નિષેધ કરવા માટે કે તેનું ઓછું મૂલ્યાંકન કરવા માટે કહી નથી, પણ જીવને પુરુષાર્થ-જામત અર્થે સાપેક્ષપણે કહી છે, એટલે કે શુદ્ધ નિમિત્તાના પ્રયજન અવલંબનપૂર્વક આત્મપુરુષાર્થ જામત રાખવા માટે કહી છે. તે એટલે સુધી કે શ્રુતગ્રાનનું-આત્માનું અથવા જિન જાગવાનું અવલંબન પારમાશુભકાણના હેલા સમય પર્્યંત કહ્યું છે, તે પણ શુદ્ધ નિમિત્તનું સેવન કેટલું પ્રશસ્ત ને ઉપકારી છે એ સ્પષ્ટ છે. માટે યુક્ત પક્ષ એ છે કે—શુદ્ધ નિમિત્તાના આશ્રયથી ઉપાદાનની શુદ્ધ પ્રગટ કરતા રહી જીવે આગળ વધતું નેષ્ટએ, આત્મવિકાસ સાધેલા નેષ્ટએ. અને એ જ જિન જાગવાનો સનાતન રાજમાર્ગ છે. આ અંગે શ્રી વિશેષાનુસંધકમાં પ્રગ્તાનિધિ શ્રી જિનજ્ઞપ્રદીપીક્ષમાશ્રમજીએ તથા શ્રી અરનાથ, મહિનાથ, મુનિસુવત જિન સતવનોમાં પરમ અધ્યાત્મસરસપરિણત મહાત્મા દેવચંદ્ર મહામુનિએ સક્ષમ સીમાંસા કરી સાંગોપાંગ નિર્ણય જતાવ્યો છે, તે મુમુક્ષુને અત્યંત મનનીય છે. અને વિસ્તાર-અથવા તેના પ્રાસંગિક નિર્દેશ માત્ર કર્યો છે.

કેટલાક લોકો સમજ્યા વિના ઉપાદાનની વાતો કર્યા કરે છે અને જાણે-અજાણે નિમિત્તની એકાંત ગૌણતા ગણી તેનો અપલાપ-નિહ્વાપ કરે છે. તે તેમની અજુસજમરૂપ મિથ્યા ભાંતિનો દોષ છે, કારણ કે ઉપાદાન અને નિમિત્ત એ કાંઈ પરસ્પર વિરોધી નથી કે પ્રતિપક્ષી નથી, પણ અવિરુદ્ધ સહકારી અને સહયોગી છે. ઉપાદાનની જાગૃતિ અને શુદ્ધિ તો અવશ્ય કર્તવ્ય છે, અને શુદ્ધ નિશ્ચયના સેવનનો ઉદ્દેશ-લક્ષ્ય પણ તે જ છે, પણ ઉપાદાનની શુદ્ધિ-જાગૃતિ અર્થે, ઉપાદાનને ઉપાદાન કારણપણે પ્રગટાવવા અર્થે પણ જિન-લકિત આદિ પરમ ઉપકારી નિમિત્ત કારણતા અવલંબનની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે, એ આ મહાનુભાવો જુદી જાણ છે. પ્રભુસેવા એ આત્મારૂપ ઉપાદાનને ઉપાદાન કારણપણે પ્રગટાવવા પુણ્ય આલંબનરૂપ પુણ્ય સિદ્ધાંત છે. ઉપરમાં કહ્યું તેમ શાસ્ત્રકારે તો પોકારી પોકારીને કહ્યું છે કે-સમતા અપ્રતીની ખાણ એવા જિનરાજ જ પરમ નિમિત્તહેતુ છે, અને તેના અવલંબને જ ‘નિયમા’ સિદ્ધિ હોય છે.

આવા પ્રયત્ન નિમિત્ત અવલંબન વિના સીધેસીધું (Directly) સ્વરૂપશ્રેણીએ યદબુદ્ધિ આત અતિ દુષ્કર છે. પશુ જેને પ્રગટ આત્મસ્વરૂપ પ્રગટયું છે એવા સાક્ષાત્ સહ-ન્યાત્મસ્વરૂપી અર્થત-સિદ્ધ પ્રભુતા ધ્યાનાલંબનથી તે શ્રેણીએ યદબુદ્ધિ સુગમ થઈ પડે છે; કારણ કે શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીએ કહ્યું છે તેમ ‘ભગવાનના સ્વરૂપનું ચિંતન કરવું તે પરમાર્થ દૃષ્ટિવાન પુરુષોને ગૌણતાથી સ્વરૂપનું જ ચિંતન છે. જેવું સિદ્ધ ભગવંતનું આત્મ-

સ્વરૂપ છે, તેવું સર્વ જીવોનું આત્મસ્વરૂપ છે; તે માટે ભવ્ય જીવોએ સિદ્ધત્વને વિશે રચિ કર્યો. જો યથાર્થ મૂળ દૃષ્ટિથી જોઈએ તો જિનની પૂજા તે આત્મસ્વરૂપનું પૂજન છે. ’

શ્રી દેવચંદ્રસ્વામીએ કહ્યું છે કે ‘ જિનવર પૂજા રે તે નિગ્ધ પૂજના રે. ’ કોઈ કહેશે કે આ નિમિત્તનું શું કામ છે? આપણે તો સીધા ઉપાદાન આત્માને જ વળગીએ, માત્ર અધ્યાત્મસ્વરૂપનું જ ચિંતન કરીએ. પણ આ તેમનું માનવું જુલ-નિરાલંબન ભરેલું છે, કારણ કે આલંબન વિનાનું તેનું અધ્યાત્મ સ્વરૂપ ચિંતન તો અધ્યાત્મચિંતન અતિ ઉચ્ચ અપ્રમત્ત દશાને પામેલા ઉત્તમ અધિકારીઓ માટે છે. નના ભયસ્થાનો પણ તેવી તથારૂપ ઉચ્ચ અધિકાર દશા વિના અને સમય સમભ્યા વિના અધ્યાત્મશાસ્ત્રી સ્વમતિકલ્પનાએ વાંચી, ઉપાદાનને નામે માત્ર અધ્યાત્મસ્વરૂપ ચિંતનની વાતો કરવામાં અનેક દોષરૂપ ભયસ્થાનો રહેલા છે. જેમકે-કવચિત્ તેથી જીવને વ્યાપ્તિ ઉપજે છે. પોતાની તેવી આત્મદશા થઈ નહિં છતાં પોતાની તેવી દશાની ‘ કલ્પનારૂપ ’ ભ્રાંતિ ઉપજે છે, ‘ અહં છલ્લાસ્મિ ’ને બદલે ભ્રમાસ્મિ થઈ જાય છે! કવચિત્ ભક્તિરસની આર્દ્રતાના અભાવે શુષ્કતા આવી જાય છે, શુષ્ક અધ્યાત્મીપણું થાય છે; બંધ-મોક્ષ તો કલ્પના છે એમ વાણીમાં બોલે છે, પણ પોતે તો મોહા-વેશમાં વર્તે છે, એવું શુષ્કગાંધીપણું ઉપજે છે; અને તેથી સ્વચ્છદાયારપણું હોય છે, અથવા જ્ઞાનના અજીર્ણરૂપ-અપરિણામરૂપ ઉન્મત્ત પ્રધાપ થાય છે. અંતરનો મોહ છૂલો નથી, ‘ સકલ જગત્ તે એકંવત્ અથવા સ્વપ્ન સમાન ’ જાણું નથી, અને એવી અમોહરૂપ જ્ઞાનદશા ઉપજી નથી, છતાં ઉન્મત્તની જેમ ‘ વાચાજ્ઞાન ’ દાખવે છે કે ‘ હમ તો જ્ઞાની હૈ, બંધેલા જ નહિ તો મુક્ત કેસે હોવે? ’ તેમજ કૃત્રિમતા, દાંભિકતાદિ દોષ પણ ઉપજે છે. છલાદિ પ્રકારે અનેક દોષની ઉપપત્તિ એકલા નિરાલંબન અધ્યાત્મ ચિંતનમાં સંભવે છે. પણ ભગવદ્ભક્તિના આલંબનથી તેવા કોઈ પણ દોષની સંભાવના નથી હોતી, અને આત્મા સ્વાભાવિક એવી અધ્યાત્મ ગુણચેષ્ટીએ આરોહણ કરતો જાય છે.

મહર્ષિ કુંદકુંદાચાર્યજીએ પ્રવચનસારમાં કહ્યું છે કે ‘ જે ભગવાન અર્હંતનું સ્વરૂપ દ્રવ્ય, ગુણ અને પર્યાયથી જાણે, તે પોતાના આત્માનું સ્વરૂપ જાણે અને તેનો નિશ્ચય કરીને મોહ નાશ પામે. ’ એટલે આમ ભક્તિમય અધ્યાત્મ અથવા ભક્તિમય અ- અધ્યાત્મમય ભક્તિના માર્ગે ચલતાં ઉક્ત દોષરૂપ પતનસ્થાનો અધ્યાત્મથી સહજ (Pitfalls) નથી હોતા. ભક્તિપ્રધાનપણે વર્તતાં જીવ અનુક્રમે અધ્યાત્મ દશા ઉચ્ચ ઉચ્ચ અધ્યાત્મ ગુણસ્થાનો સ્પર્શતો જાય છે, વ્યક્ત-ગુણીના ગુણપ્રાપ્તથી ‘ સહજ ’ અધ્યાત્મદશા પ્રગટે છે, અને છેવટે પૂર્ણ આત્મ-ગુણવિકાસને પામે છે. આમ ‘ પુણ્યનિમિત્ત ’રૂપ પ્રભુનું આલંબન-ધ્યાન આત્માને સ્વરૂપારોહણ કરવાનો સુગમ ને શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે, રાજમાર્ગ છે. વાટ દોવાની ઉપાસના કરતાં પોતે દોવો અને છે, તેમ આત્મા પરમાત્માની ઉપાસના કરતાં સ્વયં પરમાત્મા થાય છે. ઉપાસ્યની ઉપાસનાથી ઉપાસક પોતે ઉપાસ્ય અને છે.- ‘ નમો મુજ્જ ! નમો મુજ્જ ! ’

અંક ૫]

પ્રભુસેવાની પ્રથમ ભૂમિકા.

૯૯

એવી મહારાણી આનંદધનજીએ ગાયેલી પરમ ધન્ય દશા પ્રાપ્ત થાય છે. જે સંસાર સમુદ્ર સમાન તરવેા અતિ દુરતર છે, તે પ્રભુના અવલંબને ગોળપદ સમાન બની ભવ છે ! એટલા માટે શ્રી દેવચંદ્રજી જેવા ભક્તશિરોમણિ રાણી પુરુષ ગામ ગયા છે કે-“ જિન-આલંબની નિરાલંબતા પામી નિજ આલંબની થાય છે, તેથી અને તો તે સમર્થ પ્રભુનું પ્રમળ અવલંબન-અહીં નિજગુણના શુદ્ધ નંદનવનમાં રમશું, તે એટલે સુધી કે નિજ સંપદા-યુક્ત આત્મતત્ત્વ જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ નહિં થાય ત્યાં સુધી હું આ જગચુરુ દેવના ચરણ સદાય સેવ્યા કરીશ, યાવત્ બારમા ક્ષીણમેહ ગુણસ્થાનના અંત પર્વત તેનું અવલંબન હું છોડીશ નહિં.

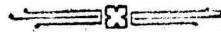
“અતિ દુરતર જે જલધિ સમેા સંસાર જે,
તે ગોળપદ સમ કીધો પ્રભુ અવલંબને રે લો,
જિન આલંબની નિરાલંબની થાયે એ,
તિણે હુમ રમશું નિજ ગુણ શુદ્ધ નંદનવને રે લો”-શ્રી દેવચંદ્રજી.

આમ કારણ વિના કાર્ય થાય જ નહિં, આ સનાતન નિયમ છે, પણ એ કારણ વિના કાર્ય સાધવાની જે વાત કરે છે, તે તો કેવળ પોતાના મતનો ઉન્માદ જ છે. છતાં ફેટલાક લોકો અસમજસ ભાવે ઉપાદાન અને નિમિત્તના મથાયેલપ નિજ મત વિભાગ-સંબંધની મર્યાદાનું ભાન નહિં હોવાથી, અથવા આંધી લીધેલા ઉન્માદ બ્રામક ઝપાણને લીધે ઊંચું વિષયસ્ત સમજતા હોવાથી એકાંતિક પક્ષ ધરીને, ઉપાદાનને નિમિત્ત ગણે, એક બીજાના-વિરોધી પ્રતિરૂપથી હોય, એમ અર્થવિહીન શુષ્ક જ્ઞાનરૂપ વાતોથી કે મહાઅનર્થકારક અનિષ્ટ પ્રરૂપણા શૈલીથી પરમ ઉપકારી નિમિત્તનો અપલાપ કરતા રહી, ‘ઉપાદાન ઉપાદાન’ એમ શબ્દ માત્ર કહેતા રૂંદે છે, તે શ્રી આનંદધનજીના શબ્દોમાં ‘નિજ મત ઉન્માદ’ જ છે. કારણ કે એકલા ઉપાદાનનો કે એકલા નિમિત્તનો એકાંતિક પક્ષ-આગ્રહ કરવો તે કેવલ વિષયમિ-રૂપ-આંતરૂપ પ્રગટ ગિર્યાત્વજ છે. જે એવે એકાંતિક પક્ષ ગ્રહે છે, તે ઉપાદાન ને નિમિત્તનો પરસ્પર સાપેક્ષ પૂર્ણ અવિરોધ સદ્કારરૂપ સંબંધ બણુતો જ નથી, અને એકાંતિક મિથ્યા અસત્ ઉદ્દેશવપ્રરૂપણા કરી રાણીના સનાતન માર્ગનો લોપ કરે છે-તીર્થનો ઉન્મેદ કરે છે, કારણ કે ઉપાદાનને બૂલી એકલા નિમિત્તને પકડવાથી જેમ કાંઈ વળતું નથી, તેમ નિમિત્તને છોડી એકલા ઉપાદાનથી પણ કાંઈ વળતું નથી. અર્થ પ્રસંગેન !

“કારણથી કારણ સધે હો, એહ અનાદિકી ચાત્ર-લસના
દેવચંદ્ર પદ પાઈયે હો, કરત નિજ ભાવ સંભાલ-લસના”

શ્રી દેવચંદ્રજી

(અપૂર્ણ)

યોગિરાજ આનંદધનજી

લેખક:—રાજયાસ મગનલાલ વહોરા—રાધનપુર

“શ્રી જૈન ધર્મ” પ્રકાશ ” ના પોપ-મહાના સંયુક્ત અંકમાં આ સંપ્રદર્શન શ્રી અગરચંદ્રજી નાહટાનો લેખ પ્રગટ થયો છે તેના રપખીકરણરૂપે બાઇથી રાજ-પાલનો આ લેખ પ્રસિદ્ધિ અર્થે મળેલો છે તે અહીં પ્રસિદ્ધ કરીએ છીએ.

કાર્ત્તવ્ય ધર્મ સંપ્રદાયમાં સ્વચારતવાર મહાપુરુષો થયા જ કરે છે. આપણે ત્યાં ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીની પરંપરા તપાસીશું તો બાદગાહુ જેવા ચાંદ પૂર્વધર, રથુનભાદ્ર જેવા અગ્નેઃ ક્ષત્રિયારી, વજ્રવામી જેવા દ્વિપૂર્વી, સિદ્ધસેન જેવા પ્રખર નૈપાયિક અને વાદી, હરિભદ્ર જેવા સત્યશેષક, હેમચન્દ્ર જેવા કલિકાલસર્વજ્ઞ, ઉપા. યશોવિજયજી જેવા સર્વશાસ્ત્રપારંગત, સત્યવિજયજી જેવા ક્રિયાવિશુદ્ધિ કરાવનાર તથા આનંદધનજી જેવા મહા-અધ્યાત્મયોગી થયા છે અને સમાજ, ધર્મ તથા ધર્મના યુગ અને ઉત્તર તરવા ઉપર કાળના પ્રવાહને લીધે, જે કાંઈ ધૂળ-કચરો-કાટ છત્યાદિ અડચા હોય તેનો પરિહાર કરાવી, જનહૃદયને ધર્મનું નવનીત આપ્યું છે. આ જ્યોતિર્ધરો ન થયા હોત તો સમાજ અને ધર્મમાં ન ઉલેચો શકાય તેવો માઢ અધકાર વ્યાપ્યો હોત.

જૈન સમાજના છેલ્લાં અધ્યાત્મયોગી તરીકે આનંદધનજી મહારાજને ગણવામાં ઔચિત્ય ભગ નહીં થાય તેમ માનું છું. તેમનું વિશુદ્ધ અધ્યાત્મગ્ઝાન અને જીવનમાં પરિણમેલ યોગતત્ત્વ, તેમનાં સ્તવગં અને પદોમાં ભારોભાર જોઈ શકાય છે. ધણે બાળે સમકાલીન જનતા મહાપુરુષોને તેના યથાર્થ સ્વરૂપમાં યોગજી શકતી નથી એમ મનાય છે. આનંદધનજી મહારાજ માટે પણ એવું જ બન્યું છે. પણ આખરે સાચો વસ્તુ ગઢાર આવ્યા વિના રહેતી નથી જ. યોગિરાજને ક્ષર દેહ આજે નથી પણ તેમનો અક્ષરદેહ જે આપણી સામે છે તે ધણું ઘણું કહે છે. અને તેથી જ તેમના દેહવિલય પછી એ મહાપુરુષ માટે આપણા સમાજમાં જિજ્ઞાસુ અને આદર મોટા પ્રમાણમાં જોઈ શકાય છે.

તેઓશ્રીના પદો-જે અહંતેરીના નામે પ્રસિદ્ધ છે, વાસ્તવિક સૌએક જેટલા થાય તેમાં ફટલોક ફેરફાર થયો સંભવે છે પણ સ્તવન યોગીશી માટે તેમ નથી. છેલ્લા એ તીર્થંકરના સ્તવનો આદ કરતા પાકીના રર જિનનાં સ્તવનોને તેમની કૃતિ તરીકે શ્રી માનસારજી મહારાજ કબૂલ રાખે છે.

યોગીશી ઉપરનો શ્રી માનસારજી મહારાજનો ટપો શ્રેષ્ઠ ગણી શકાય તેવો છે. છેલ્લા ૩૦-૪૦ વર્ષમાં તેમનાં પદો ને સ્તવનો ઉપર વિદ્વાનોએ સારા પ્રમાણમાં લખ્યું છે, છતાં એક વસ્તુ વિચારણીય છે કે લખાણ વિવેચનોથી પણ ભારે અર્થગર્ભિત એવા યુગપદોનો યથાર્થ ભાવ ખરેખર અભિવ્યક્ત થાય કે કેમ એ શંકારપદ છે. કારણ આનંદ-ધનજી મહારાજના પદો માત્ર વિદ્વાદથી ઉકેલી શકાય તેવા નથી. એ દશાનો અનુભવ ન હોય

અને તેમના પદો પર લખવા એસે તો શબ્દોનાં ઉપરછદ્ધા ભાવ જ પકડી શકાય, અંતર ભાવ નહિ. આથી જ લાંબા સમય સુધી સ્તવનોત્તે આત્મસાત કરી જ્ઞાનસારજીએ જે ટપો રચ્યો છે તે ઇષ્ટ અને મિષ્ટ લાગે છે.

તેમનાં જીવન અને ક્વન રિષે તત્કાલીન કે ત્યારપછીના કાષ્ટએ ખાસ નોંધ્યું જણાતું નથી. જે સંભળાય છે તે કહ્યોપકર્ણે સંભળાતી હતકથાઓ, આથી તેમના વિષેની જિજ્ઞાસા વધુ પ્રથમ બને છે.

પોષ-માહના શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ માસિકનાં સંયુક્ત અંકમાં શ્રીમાન અમરચંદ્રજી નાહટાનો એક દિન્દી લેખ “જૈન યોગી આનંદધનજી કે દો મહત્વપૂર્ણ ઉલ્લેખ” શિષ્યકોનો પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. પ્રસ્તુત લેખમાં મહાશયે આનંદધનજી મહારાજને ખરતરગમ્ઝીવ સાબળત કરવા માટે પ્રવર્તન કર્યો છે

આનંદધનજી મહારાજ ગમ્ઝમતથી એટલા લિન હતા-હશે, કે જેથી આજસુધી કાંઈને, તેમનો ગમ્ઝ કયો તે વિચારવાનું પ્રાયઃ સૂઝ્યું નથી. યોગીઓના પણ સંકીર્ણ વાડા ? તેમાં પણ જેમના માટે કર્યો પણ વિશ્વસનીય ઉદ્દેશ મળતો નથી એટલું જ નહો, જેમણે ગમ્ઝના આગ્રહવાળાઓને સારી પેઠે મૂઝા છે તેમને કાંઈ એક ગમ્ઝમાં ખેંચવાનો પ્રયાસ કેવો લાગે છે ? એ નિષ્ણંય વાચકો ઉપર છોડું છું.

તેઓશ્રીની આટલી બાગતો માટે બધા જ સહમત છે. તેઓ મહાન અધ્યાત્મયોગી હતા, માન-અપમાનાદિમાં સમાનવૃત્તિવાળા હતાં. જૈન કે જૈનેતર તેમના પદોમાંથી આધ્યાત્મિકતાનું પાન કરી શકે તેટલી સામગ્રી તેમાં છે. આવા યોગીને રત્નગમ્ઝના ગણાવવા નીકળવું તે ચોગ્ય નથી. કદાચ દુઃસાહસ પણ ગણાય.

નાહટાજી જે ઉદ્દેશ ઉપર આનંદધનજીને ખરતરગમ્ઝના ગણાવવા ચાહે છે તે ઉદ્દેશ આ પ્રમાણે છે. “પં. સુગણ્યંદ અષ્ટસદસી લાભાણંદ આગર્ધ ભણુઈ છઈ, અધ્વં રહ ટાણુઈ ભણી. ધણું ખુશી હુઈ ભણાવઈ છઈ.”

મેડતાથી લખાયેલ આ પત્ર એમ સૂચવે છે કે-પં. સુગણ્યંદ (ખરતરગમ્ઝી સાધુ) લાભાણંદ પાસે ભણે છે અને તેઓ ખુશીથી ભણાવે છે. રહેજ વિસ્તારથી હવે આ વાતને આપણે વિચારીએ.

આનંદધનજીનું અપરનામ લાભાનંદ હતું એવી માન્યતા છે. તેમના એક પદમાં આ વાતને ટેકા આપે તેવો સામાન્ય ઉદ્દેશ મળે છે. મેડતાવાળા ઉપરોક્ત પત્રમાં લાભાનંદના નામ-સાદશ્યને લોધે શ્રી નાહટાજી તેમને ખરતરગમ્ઝના ગણવા-ગણાવવા લલચાયા છે. ગમ્ઝાદિ માટે આપણે કાંઈ પણ કહીએ તે કરતાં શ્રીમદ્ આનંદધનજીની અનુભવ-વાણી સાદર કરવી વધુ ઉચિત લેખારો.

ખારમા તીર્થપતિ વાસુપૂજ્ય સ્વામીના સ્તવનમાં તેઓ વ્યથિત હૃદયે ગાય છે:

ગમ્ઝનાં ભેદ જાહુ નયન નીહાળતા તત્ત્વની વાત કરતા ન લાગે.

ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતા થકાં મોહ નડીયા કલિશાળ રાજે

ધાર તલવારની સોઢલી, દોહલી ચૌદમા જિનતણી ચરણસેવા.

અત્ર તેઓ ગમ્ઝની ખેંચતાણ કરનારને ઉધાડા પાડતાં કહે છે કે-આવાઓને

તરવની વાંતો કરતાં શરમ નથી આવતી? આ બધા ઉદ્દરપૂર્તિ-પેટ ભરવાના ધંધા છે. અને બધાને કલિકાલનો મોહ જ નડે છે.

છેલ્લે એક વાત કહી આ લઘુલેખ સમાપ્ત કરીશ. શ્રી નાહટાજીએ રજૂ કરેલ ઉદ્દેશ્ય મુજબ ખરેખર તેઓએ ખરતરગચ્છના સાધુને અજસદસ્ટ્રી બાણુવેલ હોય તે શક્ય હોય શકે છે. પણ તેથી બાણુવનાર એ જ ગચ્છના છે એમ કેમ મનાવાય? પોતાના જ ગચ્છમાં પઠનપાઠન થાય એવો સિદ્ધાંત જાણ્યો નથી. મહાન વિદ્વાન હિપા. યશોવિજયજી મ. તથા પૂ. વિનયવિજયજી મહારાજ જેવા જ્ઞાણી પંડિતો પાસે કહ્યા છે. આજે પણ જ્ઞાણી પંડિતો પાસે વ્યાકરણાદિ જ્ઞાન લેવાય છે. એટલા માત્રથી બાણુવનાર પંડિતને જૈન કહેવાય ખરા કે? પ્રાયઃ ખરતરગચ્છના એક વિદ્વાન અને આત્મજ્ઞ મુનિ પાસે તપગચ્છના કેટલાક જાણીતા સાધુઓ કાપવાનો ઉદ્દેશ્ય આવે છે તે ઉપરથી તપગચ્છવાળા સિદ્ધ કરે કે તેમને બાણુવનાર તપગચ્છી હતા તો એ કેવું 'એહુંદું' લાગે? એથી સાર પણ શું નીકળે?

આનંદધનજી મહારાજ સર્વનાં હતા અને છે. તેમના સ્તવનો અને પદોમાંથી લેવાય તેટલું લેવા જેવું છે. તેમના જીવન પર પ્રકાશ પથરાય તેવો પ્રાચીન ઉદ્દેશ્ય મળે અને આપણી જિજ્ઞાસા સંતોષાય એ પણ ઇચ્છનીય છે. પણ તેઓ અમુક ગચ્છના હતા એમ સિદ્ધ કરવા નીકળવું-તે પણ તેઓશ્રીના ગચ્છ-મોહવાળાઓ માટેના ભારે શબ્દ-પ્રકાશો જેવા છતાં, એ ખરે જ અયોગ્ય કામ છે. એથી વિરામ લેવો યોગ્ય છે. અસ્તુ ।

વણિકની ચોરાશી જાતિઓ

(ભાષ ગિરધર હેમચંદના વાગોળના પાઠના પ્રાચીન પાના પરથી છતાંરે પાટણ-નિવાસી ભોજક મોહનલાલ ગિરધરે આ યાદી મોકલેલ છે.)

૧ શ્રીમાલિ વણિક જાતિ, ૨ ગોસવાલની જાતિ, ૩ પોરવાડ, ૪ વધરવાલ, ૫ ડોંડુ-વાલ, ૬ મેડતવાલ, ૭ હરસોલા, ૮ સુરાણા, ૯ પહીવાલ, ૧૦ બાંજુજાતિ, ૧૧ ખડામતો, ૧૨ પોરૂઆ, ૧૩ ખંડેરવાલ, ૧૪ ડીસાવાલ, ૧૫ ગુજરવાણિક, ૧૬ સુદડવાલ, ૧૭ અગ્ર-વાલ, ૧૮ જલવાલ, ૧૯ નાણાવાલ, ૨૦ કરેડીઆ, ૨૧ ચિત્રાવાલ, ૨૨ ફારંટવાલ, ૨૩ સોનાવાલ, ૨૪ સોજતવાલ, ૨૫ નાચરન્યાત, ૨૬ મોઢની જાત, ૨૭ જલહરો, ૨૮ કપોલ, ૨૯ ખેડાયતા, ૩૦ વાયડા, ૩૧ દાસકેરા, ૩૨ વંચાવણિક, ૩૩ નાદ્રહા, ૩૪ કરેડીઆ, ૩૫ ભદેરા, ૩૬ મેવાડા, ૩૭ નરસિંધપુરા, ૩૮ વાધેરા, ૩૯ પંચમ, ૪૦ હાલર, ૪૧ શ્રીખંડેર, ૪૨ વાયસ, ૪૩ રતપી, ૪૪ કમોળ, ૪૫ જિણડા, ૪૬ સોગડા, ૪૭ અમિજતા, ૪૮ છાલા, ૪૯ શ્રીયુર, ૫૦ અચિતવાલ, ૫૧ કાપળ, ૫૨ વાદમીક, ૫૩ તિસોરા, ૫૪ તિલહુડા, ૫૫ અષ્ટવર્ગી, ૫૬ લુહડીઆખા, ૫૭ માજણા, ૫૮ વધણુકેરા, ૫૯ વિધુનાતી, ૬૦ હુંજડ જાતિ, (અહુડ વાંકા તે હુંજડ) ૬૧ હુંજડવાંકા, ૬૨ નીમા, ૬૩ પન્નાવતીયા, ૬૪ ધાવડા, ૬૫ સીહરીયા, ૬૬ ભોરખોલ, ૬૭ જેહરીયા, ૬૮ માચકેરા, ૬૯ જોલાવાલ, ૭૦ ચીત્રોડા, ૭૧ મહુડીયા, ૭૨ કાકલીયા, ૭૩ ભાંડીયા, ૭૪ ભુગડા, ૭૫ અણુડુરા, ૭૬ નાગરા વણિક, ૭૭ સાચઓરા, ૭૮ મડાહડા, ૭૯ જાલણુ, ૮૦ વાણુક, ૮૧ મંડેરા, ૮૨ કરેડીયા, ૮૩ સોરહીયા, ૮૪ નિકાલી,

શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર-પ્રબોધ ટીકા

અવલોકન

શ્રીપ્રતિક્રમણ સૂત્ર-પ્રબોધ ટીકા—ભાગ પહેલો. લેખક—શ્રી ધીરજલાલ રોકરશી
શાહ. પ્રયોજક—શ્રી અમૃતલાલ દાલિદાસ દોશી. પ્રકાશક—શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ
વિલેપારલે. મુંબઈ, મૂલ રૂપિયા પાંચ.

પ્રતિક્રમણ સૂત્રનું વિવરણ કરતો આ ગ્રંથ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાયેલો છે. આ ભાગમાં પ્રતિક્રમણ સૂત્રના ૧ થી ૨૪ સૂત્રોનો (નવકાર સૂત્રથી વૈયાવચ્ચગરાણું સુધીનો) સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અને છેવટના ભાગોમાં સામાયિક લેવા પાડવાની વિધિ, મુદ્દપત્તિ પડિશેહણનો વિધિ, ચૈત્યવંદનનો વિધિ વિગેરે વિગેરે બતાવી તેની સમજણ પાડવામાં આવેલ છે. દરેક સૂત્રના મૂલપાઠ, સંસ્કૃત છાયા, ગુજરાતી છાયા, સામાન્ય અને વિશેષ અર્થ, અર્થનિર્ણય, અર્થસંકલના, સૂત્રપરિચય અને સૂત્રના આધારરથાન બતાવવામાં આવ્યા છે, માટે આ ટીકાને અછાંચ વિવરણ કહેવામાં આવેલ છે. દરેક પ્રકારનું લખાણ સુંદર સંસ્કૃત ગુજરાતી શબ્દોમાં કરવામાં આવેલ છે. છાપકામ પણ ઘણી કાળજીથી સારા પ્રેસમાં થયેલ છે. જૈન સમાજમાં દર વર્ષે સેંકડો નાના મોટા પુસ્તકો છપાય છે અને બહાર પડે છે, પણ આટલો લાંબો શ્રમ લઈ, દરેક જ્ઞાતની સામગ્રી મેળવી, વિદ્વાન મુનિમહારાજો પાસે સંશોધન કરાવી બહાર પડતો ગ્રંથ બાળ્યેજ એકાદ બે વર્ષે બહાર પડતો જોવામાં આવે છે. તે માટે લેખક અને પ્રયોજકને ધન્યવાદ થતે છે. પુસ્તકની કિંમત પહેલા ભાગની રૂપિયા પાંચ રાખવામાં આવે છે. મહેનત અને હાલનો છપામણી વિગેરેનો ખર્ચ જોતાં કિંમત વધારે નથી, બદલે એકાદી છે પણ જેમ બીજા પ્રોચિત વિગેરે ધર્મવાળા ધર્મના પ્રચાર માટે તેમના ધર્મના આધારભૂત બાઈબલ જેવા ગ્રંથો વિના મૂલ્યે અંધવા નજીવા મૂલ્યે વેચે છે તેમ આપણાં ગૃહસ્થોએ પણ પૂરતી નાણાંની મદદ કરી ધર્મની એક વ્હાણી તરીકે આવા પુસ્તકો આપવાની હાવના રાખી ઉદાર હૃદયે વેચવાની વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ. જેથી સામાન્ય અને ગરીબ સ્થિતિના માણસના હાથમાં પણ આવું નિત્ય ઉપયોગી પુસ્તક આવી શકે. બીજી આવૃત્તિ છપાવતી વખતે અમારી સૂચના આનંમાં રાખવામાં આવશે એવી આશા છે.

દરેક સૂત્રના અર્થવિવરણમાં, અર્થનિર્ણયમાં જે પરિશ્રમ લઈ સૂત્રનું રહસ્ય સમજાવવા સરલ ભાષામાં પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે, તેનું વિવેચન કરવા કરતાં પુસ્તકને સાચી મનનપૂર્વક વાંચવા બલામણુ છે.

પુસ્તકની શરૂઆતમાં વિદ્વાન મહારાજ .પં. શ્રી બદ્ધકરવિજયજી તથા પં. શ્રી દુરધર-વિજયજીએ લખેલ ઉપોદ્ધાત લગભગ ૯૬ પાનામાં આપવામાં આવ્યો છે. અને વિદ્વાન મુનિ-મહારાજોએ છે, ઉપરોક્ત વિષયમાં નિષ્ણાત છે, અને જૈન ધર્મ પ્રત્યે અત્યંત શ્રદ્ધા અને ભક્તિભાવવાળા છે. આ ઉપોદ્ધાત ક્રમ વાંચવા માટે નથી, પણ મનન અને નિદિધ્યાસન કરવા જેવો છે. જૈન ધર્મની સામાયિક અને પ્રતિક્રમણ જેવી પ્રાણુભૂત ક્રિયાઓનું રહસ્ય

શાસ્ત્ર અનુસાર સચોટ ભાષામાં સમજાવવામાં આવેલ છે. આ ક્રિયાઓના સતત અભ્યાસ અને પાલન કરવાથી ધાર્મિક જીવન-વ્યવહાર કેવો શુદ્ધ અને છે, અને આત્મિક વિકાસ કેટલો સહેલો થાય છે તે જતાવવામાં આવ્યું છે. હાલના દેશ અને સમયના રંગદોષથી ધર્મ પ્રત્યે જે અભાવ અને ઉદાસીનતા પ્રજામાં આવતા નથી, યુવાન વર્ગ આવી ક્રિયાઓ તરફ તિરસ્કાર જતાવે છે અને નકામો કાળક્ષેપ માની દૂર રહે છે, ક્રિયા કરનારા પણ પોપટની માફક આત્માના ઉપયોગ વિના મોઢેથી બોલી નીકળે છે અથવા સાંભળી નથી અને પોતે પ્રતિક્રમણ કહ્યું એવો આત્મસંતોષ અનુભવે છે, તેવા બધા સમાજના માણસોએ આ ઉપોદ્ધાત વાંચી તેનું રહસ્ય સમજવાનું છે. અને આવી ક્રિયામાં રસ લેતા યશ, આત્મવિકાસ અને જીવનશુદ્ધિ માટે તેનો ઉપયોગ કરવાનો છે.

પ્રતિક્રમણ અને સામાયિકના સૂત્રો, મંત્રરૂપના છે. તીર્થંકરો અને મહુધરો તથા રથવિરોના વચનો છે. મંત્રોના શબ્દોચ્ચારણથી, શબ્દો સાંભળવાથી અમુક શક્તિ આવે છે, રંગો નથી અને કાયા અને મનની શુદ્ધિ થાય છે. હાલના વિજ્ઞાનના પ્રયોગે સાબિત કરેલ છે કે શબ્દ-sound માં રેડિયેશન (Radiation) ઉત્પન્ન કરવાની શક્તિ છે. આપની મંત્રના ઉચ્ચારણમાં આ પ્રયોગ કર્યો છે. જેમ જેમ મંત્રનું વધારે ઉચ્ચારણ કરવામાં આવે છે, તેમ તેમ શક્તિ વધતી નથી; એવું ભૌતિક પ્રયોગથી સિદ્ધ કરેલ છે, માટે સામાયિક કે પ્રતિક્રમણ સૂત્રો ફક્ત સાંભળવાથી આત્મશુદ્ધિમાં ઘણો લાભ થાય છે. આવા સૂત્રોનું ઉચ્ચારણ શાંતિથી, કાના માત્રનો ભૂત સિવાય, સંગીત ગાવાનું હોય તેવા તાલ અને સ્વરથી થવું જોઈએ જેથી તેનું ઇચ્છિત ફલ મળી શકે.

આપણા સામાયિક પ્રતિક્રમણ વખતે અગત્યના સૂત્રો બોલવાનો આદેશ, ઉછામણી કરી વધારે ધી બોલનારને આપવામાં આવે છે. બોલનારની ભાષાશુદ્ધિ કે મનોદૃષ્ટિ તરફ કાંઈ લક્ષ્ય આપતું નથી. આ પ્રથા વિચારવા જેવી છે. આવી રીતે ગમે તે માણસ શબ્દ કે અર્થ સમજ્યા વિના અશુદ્ધ ઉપયોગ રહિત બેલે, તેથી સૂત્રોના મંત્રોચ્ચારણની કાંઈ અસર થતી નથી અને આત્મશુદ્ધિ માટે પ્રતિક્રમણ કરવાનો હેતુ બરબાદ નથી. આવા વિધિ-વિધાનના કામમાં પૈસાને પ્રાધાન્ય ન આપવું જોઈએ પણ બોલનારના જ્ઞાન અને સહવર્તન તરફ લક્ષ આપવું જોઈએ.

છેવટે આપણા જૈન ભાષાઓને આ પુરતક સંભાળથી વાંચવાની અને તેનું સતત ચિંતન અને અભ્યાસ કરવાની ભલામણ કરી અમે લેખક, પ્રકાશક અને સંશોધકોને અભિનંદન આપીએ છીએ.

કર્મયોગ. (અવલોકન)

‘કર્મયોગ’ રચયિતા શ્રીમદ્ શુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ ‘પ્રકાશક’ થી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ-યુગ્મજી આદરિત બીજી. કો. શા. ૧૨-૮-૦.

આ મંથનો પ્રથમ આદરિતો લેખન તથા પ્રકાશનનો સમય સં. ૧૯૭૦-૭૩ નો છે.

આ બીજી આવૃત્તિ ૨૦૦૬-૨૦૦૭ માં છપાયેલ છે, એટલે બંને આવૃત્તિઓ વચ્ચે લગભગ ૩૩ થી ૩૬ વર્ષનો ગાળો છે. મૂળ વિષય ચર્યાત્મક જીવનદૃષ્ટિને સ્પર્શતો હોય તેના ઉપર સમય અને સંયોગોની છાપ પડેલ છે.

ત્યાર પછી સમય અને સંયોગોમાં આખા જગતમાં મહાપરિવર્તન થયું છે. બે બે મોટી લગાઈઓ જગતમાં લગાઈ છે. ત્રીજી મહાસુદ્ધની તૈયારીઓ ચાલે છે. સાયન્સે મહા-પ્રગતિ કરેલ છે. યંત્રવાદનો જમાનો ચાલે છે. આવા મહાપરિવર્તન થયેલ સમયમાં પણ આ ગ્રંથનો ઉપયોગિતા ઓછી થઈ જણાતી નથી. સમયનો ફેરફાર ધ્યાનમાં લઈ આ ગ્રંથ વાંચવો વિચારવો જોઈએ, અને તેમાં દર્શાવેલ ઉદ્ધારો અને મંતવ્યોને વિચારવા જોઈએ. આ હકીકત તો એક સૂચનારૂપે દર્શાવવામાં આવે છે.

આ બીજી આવૃત્તિમાં પ્રકાશકોએ પૂર્વકથનમાં બે ભાલ કઢા છે, અને ગ્રંથમાં જે જે મહાસુભાવોએ મદદ કરી છે તેમનો ઉપકાર માનેલ છે.

ત્યાર પછી શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજશ્રીએ ૧૦૮ અમર ગ્રંથો લખ્યા તેનો યાદી આપેલ છે. પુસ્તક છપાવવામાં આર્થિક મદદ કરનાર શેઠ નેમચંદભાઈ શ્રીફ અને શેઠ ચીમનલાલ ડાહ્યાભાઈનો ટૂંકો પરિચય કરાવ્યો છે અને ફોટા આપ્યા છે, ત્યાર પછી જૈન ધર્મના પ્રખર અભ્યાસી અને સિદ્ધાંતોના પ્રખર ચિંતક શ્રી કુતેચંદભાઈ ઝવેરચંદના હાથથી લખાયેલ વિદ્વાતા ભરેલો આમુખ સવિસ્તર આપવામાં આવ્યો છે. આખો આમુખ વાંચના વિચારવા જેવો છે. પછી વિદ્વાન સાક્ષરવર્ચ શ્રી કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી અને સાહિત્યપ્રેમી બળચંદ કશવલાલ મોદીના આ ગ્રંથને અંગે લખાયેલ ભાલ આપવામાં આવેલ છે. મહારાજશ્રીએ ૪૦ વર્ષ ઉપર જે પદ લખેલ અને જે ભવિષ્યમાં ચનાર વિજ્ઞાનમાં પ્રગતિ, સમાજ અને દેશના રાજકારણ માટે જે ભવિષ્યવાણી કહેલ, તે પદ મુકેલ છે. ત્યારબાદ શ્રી પાદરાકરે પ્રથમાવૃત્તિમાં જે નિવેદન લખેલ તે આપવામાં આવ્યું છે. અને પછી મહારાજશ્રીએ સ્વહસ્તે લખેલ પ્રસ્તાવના આપવામાં આવી છે પ્રસ્તાવનામાં કર્મયોગની ઉપયોગિતા, જૈન દર્શનમાં કર્મયોગનું સ્થાન, દેશકાળ પ્રમાણે કર્મયોગીઓની જરૂરીયાત, નિષ્ક્રિય નિર્જાતિ સામેનો વિરોધ વિગેરે સચોટ ભાષામાં આપેલ છે. અને પછી આખો ગ્રંથ મૂળ સ્તોકો અને વિવેચનથી ભર્યો છે. આ ગ્રંથની સમાલેચના માટે સમય અને વિશેષ વાંચનની જરૂર છે. યથાયોગ્ય સમયે શરીરની પ્રકૃતિ સુધરતા વિસ્તૃત સમાલેચના કરવાની અમારી ભાવના છે. હાલ તુરત તો ફક્ત ગ્રંથની બાજી રૂપેના દર્શાવવામાં આવેલ છે,

કિંમત રૂ. ૧૨-૮-૦ રાખેલ છે. પુસ્તકના કદના અને છપામણી, કાગળ, ફોટા વિગેરે જોતા કિંમત બહુ નથી બહેકે યોગી છે. પણ આવો ગ્રંથ મધ્યમ વર્ગના અને સામાન્ય તથા ગરીબ રિચિતિના માણસોના હાથમાં આવે તેવી ઇચ્છા હોય તો સખી ગૃહસ્થ માણસોની વિશેષ મદદ લઈ કિંમત ઘટાડવાની જરૂર છે.

જીવરાજ મોદવણ

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧. જૈન કથાર્ણવઃ—(પ્રતાકાર) જૂદા જૂદા અંશોમાંથી ઉત્પન્ન કરીને વિવિધ વિષયોને લગતી ૮૧ કથાઓનો આ પ્રતમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. સંગ્રાહક પૂ. નવ પં. શ્રી દેવાસસાગરજી ગણિતવર્ધ છે. તેઓશ્રીનો આ પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. આખ્યાનમાં ઉપયોગી અંશ છે. પ્રતાકાર એકવીસ ફારમનો આ અંશ શ્રી સાલડી જૈન સંઘ તરફથી ખપી જીવેને ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

૨. જૈન સૂક્તસંવોદ—(પ્રતાકાર) સત્યાશી જૂદા જૂદા અંશોમાંથી ચુટી કાઢેલ, સંસ્કૃત સુભાષિત સ્તોત્રોનો આ પ્રતમાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. જૂદા જૂદા ૧૪૮ વિષયો પર પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે. સંગ્રાહક પૂ. પં. શ્રી દેવાસસાગરજી ગણિતવરનો આ પ્રયાસ પ્રશ્નસનીય છે. વ્યાખ્યાનમાં કે પ્રાસંગિક પ્રવચનો પ્રસંગે આ સુભાષિતોનો સારો ઉપયોગ થઈ શકે તેમ છે. પ્રતાકાર ચૌદ ફારમનો આ અંશ ખપી જીવેને સંગ્રાહક તરફથી ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે.

૩. જૈન સિદ્ધાન્ત પાઠમાલા—(પ્રતાકાર) શ્રી દશરથકાલિક તથા ઉત્તરાખ્યપન મુન સંસ્કૃત છાયા સંહિત આપવામાં આવ્યા છે. છાયા શતાવધાની મુનિશ્રી સૌભાગ્યચંદ્રજીએ કરેલ છે. અધ્યયનાર્થે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. મુનિરાજશ્રી નાનચંદ્રજી રત્નાગી તરફથી ભાંજીને ભેટ મળેલ છે.

૪. સત્તમઙ્ગીપ્રમાપરનામસત્તમઙ્ગી-ઉપનિષદ્—(પ્રતાકાર) સ્વ. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીએ રચેલ આ સત્તમઙ્ગીનો અંશ તેમના વિદ્વાન્ શિષ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયદર્શનસૂરિજીએ સંશોધનપૂર્વક જાહાર પાડ્યો છે. સાત નવ અને સત્તમઙ્ગીના સ્વરૂપને સમજવા માટે આ પ્રત ધણી ઉપયોગી છે. સંશોધક આચાર્ય મહારાજશ્રીનો આવા વિષયનો અભ્યાસ તલસ્પર્શી છે અને તેથી આવા કઠિન અંશનું સંપાદન કરી શકે છે. તેઓશ્રીનો આ પ્રયાસ સારો છે. જિયા લેઝર પેપર છપાયેલ તેર ફારમની આ પ્રતની કિંમત રૂ. ત્રાર. પ્રાપ્તિસ્થાન શ્રી જૈન અંશ પ્રકાશક સભા-અમદાવાદ.

૫. પરમદંસ સંવોચ ચરિત્રમ્—(પ્રતાકાર) આ અંશ વાંચવામાં રસિક તેમજ મોખપ્રદ છે. સંપાદક તથા સંશોધક—ડા. તીર્થ. શ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ સંઘવી. તેઓશ્રીએ આ અંશને શુદ્ધ કરવામાં સારી કાળજી રાખી છે. મૂળ કર્તા નવરંગ મણિ છે. આત્મ્યાત્મિક અંશ છે. જેવી રીતે શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા છે તેવી જ રીતે આત્મિક આલેખન કરતી આ સંક્ષિપ્ત કથા છે. એકંદરે વાંચતા તથા અભ્યાસ કરવા યોગ્ય આ પ્રત છે. મૂલ્ય રૂ. બે. પ્રાપ્તિસ્થાન જૈન સંસ્કૃત સાહિત્ય અંશમાળા, હડીલાઇની વાડીના ફરવાળા ઉપર-અમદાવાદ.

૬. શ્રાવક-આલેખણ—સંશોધક પૂ. આચાર્યશ્રી ગુલામચંદ્રજી મહારાજ, સંપાદક જ્ઞાનમૂર્તિશ્રી રૂપચંદ્રજી મહારાજ. શ્રી ગુલામ-વીર અંશમાળાનું આ અઢાવીસમું સ્વરૂપ છે. આવકના બાર મનો ઉપરાંત પાંચે આચારમાં લાગતાં દોષોનું બારીકાઈથી પૃથક્કરણ કર-

વામાં આવ્યું છે. “પાશ્વિક અતિચાર” જેવું જ આ આલેખન છે. આ ઉપરાંત શ્રાવકો પયોગી મિત્રામિ દુહ્કડ, પદ્માવતી આરાધના વિગેરેનો સમૂહ સારો છે. અંથમાં દીર્ઘ ચારિત્રપર્વથી શ્રી યુગાચર્યદ્રજ સ્વામીનું સક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર આપવામાં આવ્યું છે. પ્રેરક-મુનિશ્રી કેવલચંદ્રજીસ્વામીનો આ પ્રયાસ પ્રશંસનીય છે. ખપી જીવેને શેઠ કાલિદાસ વૃજ્જલાલ, જાલીયાપૂરા-લીંબડી એ શિરનામે અઢી આનાનું પોસ્ટેજ મોકલવાથી ભેટ મળી શકશે.

૭. શ્રી સીમંધર-શાભાતરંગ—શ્રી ધર્મ મહાદેવ જૈન ગ્રંથમાળાનું આ ત્રીજું પુષ્પ છે. સપદક-મુનિરાજની અભયસાગરજી મહારાજ પ્રાચીન પ્રત ઉપરથી આ રોસનું સુંદર શૈલીથી કથા-આકારે નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. સપાદક મુનિશ્રીએ કડવા મતિ શ્રાવક તેજપાળે કરેલા આ રોસનું વ્યાધુનિક પદ્ધતિએ સંપાદન કરી, રોસ સાદિઅમાં સારો ઉમેરો કર્યો છે. સંપાદકીય વક્તવ્યમાં આ રામને અંગે સારો પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે, બાણીના વિદ્વાન શ્રી હીરાંલાલ રસિકદાસ કાપડિયાએ આ ગ્રંથમાં પોતાની સંશોધનપૂર્ણ બાષામાં પરિચય આલેખ્યો છે. આ ગ્રંથમાં કામગજેન્દ્રની ચિત્રાકર્ષક ચાર્ત વિષયવિષ્ણુની વિષમતાં સારી રીતે દર્શાવે છે. આ ગ્રંથને અબંધાલ યોગ્ય બનાવવા માટે સંપાદક મહાદેવે પ્રાંતે દક્ષ પરિશિષ્ટો આપ્યા છે. એકંદરે સંપાદકશ્રીનો પ્રયાસ સતુષ્ય છે, કાઉન્ટ-સોળખેજ રૂ.૦૦ વૃક્ષના આ સચિત્ર ગ્રંથની કિંમત રૂપિયા બે અમારે ત્યાંથી વેચાણ મળી શકશે.

૮. જૈન બાલગ્રંથાવલિ—(શ્રેણી ત્રીજી) બાળકાપયોગી બે શ્રેણીની માફક આ ત્રીજી શ્રેણિ પણ લોકપ્રિય નીવડી છે. સોળ તાની-તાની ટેકરાની આ શ્રેણીનું મૂલ્ય રૂપિયા ત્રણ. પ્રકાશક શ્રી યુજ્જ્વલચંદ્રન કાર્યાલય-અમદાવાદ. પાઠશાળા તેમજ બાળકાપયોગી લોકશ્રી માટે આ શ્રેણિ ઉચિત છે. વસારના લાયક છે. અમારે ત્યાંથી વેચાણ મળી શકશે.

૯. પૂર્વ ભારતની જૈન તીર્થભૂમિઓ—(સચિત્ર) બેતાલીસ જેટલાં દેશોનો આ પુસ્તકમાં સારી રીતે પરિચય આપવામાં આવ્યો છે. યાત્રાથે નીકળનારને આ પુસ્તક સારું અંગવાળું અપે તેમ છે. લેખક (સ્વ.) શાંતમૂર્તિ શ્રી જયંતવિજયજી મહારાજની દરેલ કલમથી આલેખાયેલ આ ગ્રંથ કલ્યાણકૃમિઓનું મહત્ત્વ અને દિગ્દર્શન સારી રીતે દર્શાવે છે. પ્રકાશક-શ્રી વરોચિજય જૈન ગ્રંથમાળા, હેરીસરોડ, માવનગર. મૂલ્ય રૂપિયા બે.

૧૦. શ્રી સંબોધકપ્રકરણનો યુગરાતી અનુવાદ—અનુવાદક પૂ. આ. શ્રી વિજયોદયસુરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્ય પં. શ્રી મેરુવિજયજી ગણિ દ્રવ્યસહાયક શ્રી લુણાસાવાડ મોટી પોળ-અમદાવાદ તરફથી ખપી જીવેને ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે. સૂરિપુત્ર શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજકૃત આ ગ્રંથનો અનુવાદ, વિદ્વાન પંન્યાસશ્રીએ સારી રીતે સમજી શકાય તેવી શૈલીમાં કર્યો છે. આ ગ્રંથ ધણુખરા વિષયોમાં પ્રમાણુભૂત મનાય છે. આવા ઉપયોગી ગ્રંથના અનુવદન પ્રયાસ માટે પં. શ્રી મહારાજશ્રીને ધન્યવાદ ધરે છે. ટાંકા-ટિપ્પણીથી ગ્રંથના હાઈને સમજાવવા પ્રયાસ સારો કર્યો છે.

૧૧. આધ્યાત્મિક પ્રબંધાવલિ—સંપાદક-મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી. ત્રણ ખંડમાં વહેંચાયેલ આ પુસ્તકમાં આત્માને લગતા વિવિધ વિષયોનું સારું સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવ્યું છે. ખીજા ખંડમાં કર્મ તથા આસ્ત્ર સંબંધી મીમાંસા કરવામાં આવી છે અને ત્રીજા ખંડમાં પચ સંવાદો આપવામાં આવ્યા છે. એકંદરે સંપાદકશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે.

૧૨. આધ્યાત્મિક લજન પદ પુષ્પમાળા—સમ્રાટક-મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી. જૈન જૈનેતર આધ્યાત્મિક કૃતિ રચનારા પચીસેક જેટલી પ્રસિદ્ધ વ્યક્તિઓની કૃતિઓનો આમાં સંમ્રદ કરવામાં આવ્યો છે. આઠમેક ને પંચાવન જેટલા વિવિધ પદોમાં વરગપ અને અધ્યાત્મને પ્રગટાવે તેવા પદ-સંમ્રદ છે. હસો પૃષ્ઠ અને પાકા પાછડીંગના આ ગ્રંથનું મૂલ્ય માત્ર રૂ. દેઢ. પ્રામિસ્થાન—અજ્ઞરામર જૈન વિદ્યાશાળા—હોળી

૧૩ શ્રી નવરમરણુ—(સચિત્ર) મૂળ સ્તોત્ર, ગુજર પદાનુવાદ અને ભાવાર્થ સાથે આ ઉપયોગી પુસ્તકનું પ્રકાશન-આનંદ પ્રકાશન મંદિર, ભાવનગર તરફથી કરવામાં આવેલ છે. નવરમરણુનો ભાવ સમજવા માટે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. અમેને ચિ. મનહરલાલના રમરણુથી ભાવસાર હરિચંદ ત્રિભોવનદાસ-ભાવનગરવાળા તરફથી જેટ મળેલ છે. ખસો પાનાના આ પુસ્તકની કિંમત રૂપિયા. બે.

૧૪ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર—સાનુવાદ-શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના છત્રીશ અધ્યયનોનું સરલ ગુજરાતીમાં અવતરણ કરનાર મુનિશ્રી સાભાગવચંદ્રજીનો આ પ્રયાસ સારો છે. શ્રી મહાવીર સાહિત્ય પ્રકાશન મંદિર-સાપ્તરમતી(ગુજરાત)ના પ્રથમ પુષ્પ તરીકે આ ગ્રંથ તથેલ છે. અપી જીવેને નજીવી કિંમતે મળે છે. સજાને મુનિશ્રી નાનચંદ્રજી તરફથી જેટ મળેલ છે.

૧૫ ધર્મ ઔર સમાજ—લેખક પ. શ્રી સુખલાલજી સંધરી હિંદી ભાષામાં ચોવીશ જેટલા વિવિધ વિષયો પર માહિતીપૂર્ણ અને જોડો ગવેષણાપૂર્વકની રજુઆત કરવામાં આવી છે. સંપાદક પં. દલસુખ માલવણીવા. હેમચંદ્ર મોદી-પુષ્પમાળાનું આ હજુ પુષ્પ છે. મૂલ્ય રૂપિયા દેઢ. પ્રામિસ્થાન—હિંદી મથ રત્નાકર કાચલય, મુંબઈ. ૪.

૧૬ શ્રી સત્તમઙ્ગીમીમાંલા તથા શ્રી નિલેપમીમાંલાપ્રકરણ—કર્તા પ્રાચીન અને નવ્ય ન્યાયના નિષ્ણાત પં. શ્રી શિવાનંદવિજયજી મહારાજ. કર્તા મુનિશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે, તેઓ સમજાગી, નય અને સ્પષ્ટતાના સારા અભ્યાસી છે. વિરલન અતુલમણિક આપી મથની ઉપયોગિતામાં વધારો કર્યો છે. પ્રકાશક-શ્રી જૈન અશ્વ મમદાક સલા-અમદાવાદ. મૂલ્ય રૂપિયા અઢી.

૧૭ દયાનન્દકુમતતિમિરતરણિ—લેખક પૂ. આ.શ્રી વિજયલક્ષ્મીચંદ્રિજી મહારાજ. શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રિજી જૈન ગ્રંથમાલાના આ જોગણુગ્રંથમા પુષ્પમાં, આવાય પ્રકાશના આરમા ઉલ્લાસમાં જૈન ધર્મના ખંડન અને દયાનંદ સરસ્વતીએ જે પ્રયાસ કર્યો છે તેનો આ પુસ્તકમાં યુક્તિપૂર્ણ સચોટ રહીયો આપવામાં આવ્યો છે. ૧૨૦ પાનાના આ પુસ્તકની કિંમત આઠ આના. પ્રામિસ્થાન શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રિજી જૈન ગ્રંથમાળા-અણી.

૧૮ સ્તવનાવલિ-ચોવીશી—સાહિત્યરસિક મુનિરાજશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજની કૃતિનો સંમ્રદ છે. મહારાજશ્રીનો પ્રયાસ સારો છે. અપી જીવેને જેટ તરીકે આપે છે. પ્રામિસ્થાન-ગહેચરલાલ મણિલાલ ભોજક-વકનગર.

૧૯ શ્રી મુંબઈ અને માંગરોળ જૈન સભા હીરક મહોત્સવાંક—સંસ્થાના આ લઘુ છતાં માહિતીપૂર્ણ રિપોર્ટને જાપકામની દૃષ્ટિએ લણેજ આકર્ષક બનાવવામાં આવ્યો છે. સંસ્થાએ કમશ્ચઃ કેવી રીતે પ્રગતિ કરી અને તેમાં ફાણે ફાણે ઉત્કર્ષનો ફાણે આપ્યો છે તેની વિગત સાથે ફેટાએ આપી આ રિપોર્ટને સુંદર બનાવ્યો છે. મંત્રાઓનો ઉત્સાહ અખિનંદનીય અને રણુ છે. અમે સજાને ઉત્કર્ષ ઇચ્છીએ છીએ.

મુદ્રકઃ જાહ ગુલાગચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.